

**Muş Alparslan
University**

International Congress of Gerontological Approach

Online Congress

Abstract Book

21-22 October
2021

Online

I. International Congress of Gerontological Approach 21-22 October
2021, Muş, Turkey-Online

I. INTERNATIONAL CONGRESS OF GERONTOLOGICAL APPROACH

21-22 October, 2021

MUŞ, TÜRKİYE

1. ULUSLARARASI GERONTOLOJİK BAKIŞ KONGRESİ

Abstract Book

MUŞ / 2021

ISBN: 978-605-5137-12-0

Conference ID

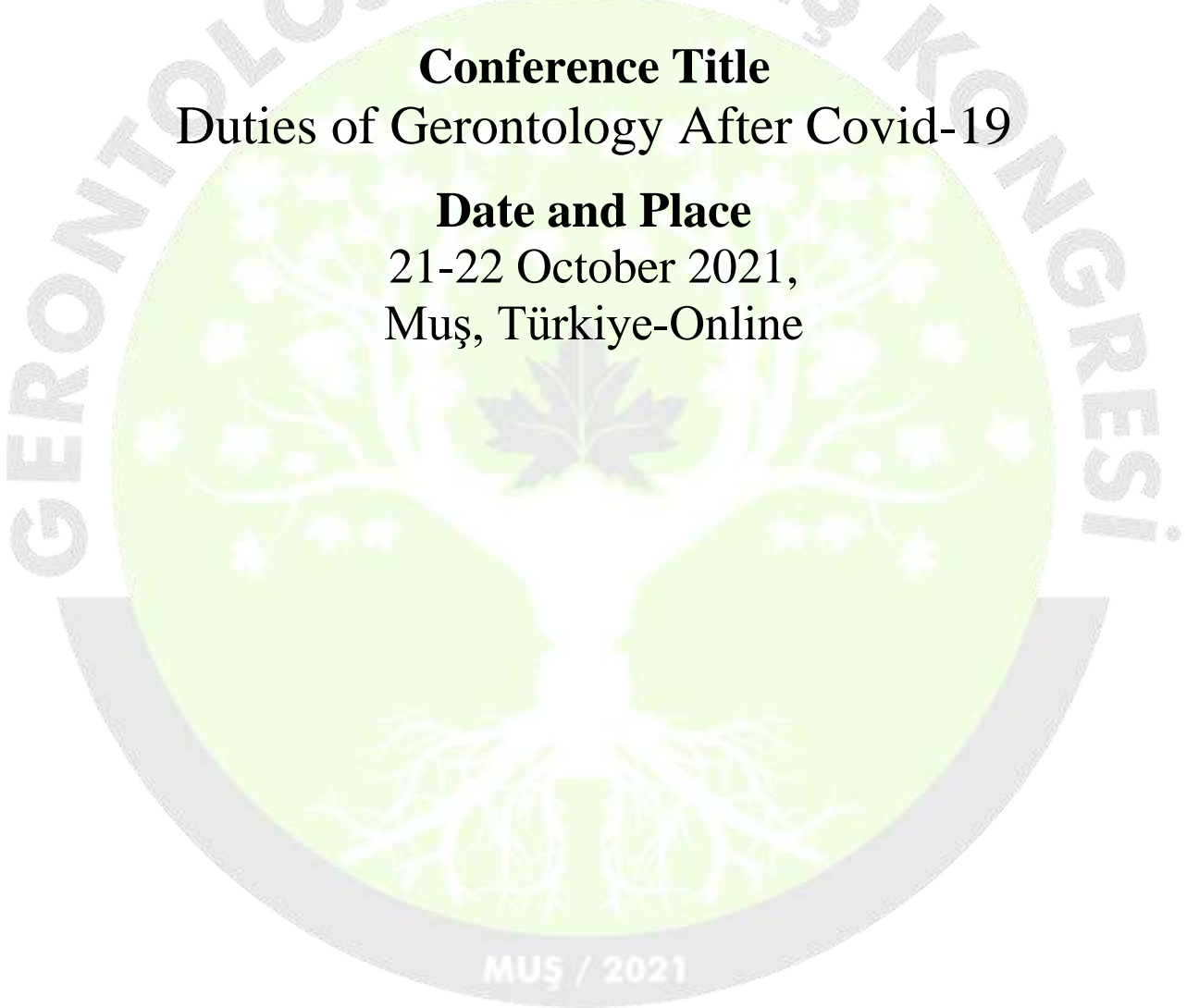
**INTERNATIONAL CONGRESS OF
GERONTOLOGICAL APPROACH**

Conference Title

Duties of Gerontology After Covid-19

Date and Place

**21-22 October 2021,
Muş, Türkiye-Online**

Congress Comittess

President

Asst. Prof. Dr. Mehmet EFE, Muş Alparslan University, Turkey

Honorary Board

Prof. Dr. Fethi Ahmet POLAT, Rector of Muş Alparslan University

Prof. Dr. İsmail TUFAN, Akdeniz University, Turkey

Dr. Orhan KOÇ, General Director of Disability and Elderly Services

Organization Committee

Prof. Dr. Hüseyin KIRIMOĞLU, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Yalçın DİCLE, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Özmen İSTEK, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Mehmet EFE, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Hüseyin GÜLTEKİN, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Mustafa DURMUŞ, Muş Alparslan University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Özgür YEŞİLYURT, Muş Alparslan University, Turkey

Dr. Adem Üstün ÇATALBAŞ, Muş Alparslan University, Turkey

Research Assistant Deniz PAMUK, Muş Alparslan University, Turkey

Research Assistant Ahmet AYTEPE, Muş Alparslan University, Turkey

Lecturer Fatma Sıla AYAN, İstanbul Gelişim University, Turkey

Scientific Committee

Emeritus Prof. Dr. Terence SEEDSMAN, Victoria University, Australia

Dr. Orhan KOÇ, T.R. Ministry of Family Labor and Social Services, Disabled and Elderly
Services General Manager, Turkey

Prof. Dr. Ahmet Turan IŞIK, Dokuz Eylul University, Turkey

Prof. Dr. Ahmet AKGÜL, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey

Prof. Dr. Aygen YILMAZ, Akdeniz University, Turkey

Prof. Dr. Andreas KRUSE, Heidelberg University, Germany

Prof. Dr. Bernd SEEBERGER, UMIT University, Austria

Prof. Dr. Cihan CAMCI, Akdeniz University, Turkey

Prof. Görill HAUGAN-Norwegian University of Science and Technology

Prof. Dr. Andrea HELMER-DANZEL, DHBW Heidenheim

Prof. Dr. Rolf G. HEINZE, Ruhr University Bochum

Prof. Dr. Andreas EHGARTNER, Rosenheim University of Applied Sciences

Prof. Dr. Esfandiar TABARI, Private University for Health Sciences, Medical Informatics and
Technology GmbH, UMIT

Prof. Dr. Gerd SCHUSTER, Private University for Health Sciences, Medical Informatics and
Technology GmbH, UMIT

Prof. Dr. Tohru IFUKUBE, The University of Tokyo

Prof. Dr. Monika REICHERT, The Technical University Dortmund

- Prof. Dr. Minako NAKABAYASHI, The University of Toyama
Prof. Dr. Gentaro MIZUGAKI, Nara Women's University
Prof. Dr. Shingo TAREOKA, Nara Women's University
Hiroko AKIYAMA, The University of Tokyo
Prof. Dr. Hisao OSADA, J.F. Oberlin University
Prof. Dr. Phill Martin PALLAUF, Private University for Health Sciences, Medical
Informatics and Technology GmbH, UMIT
Prof. Dr. Hafiz KHAN, University of West London
Prof. Berten D'HOLLANDER-LUCA School of Arts
Prof. Dr. Gerhard NAEGELE, Technical University of Dortmund
Prof. Dr. Güzel DİŞÇİGİL, Adnan Menderes University, Turkey
Prof. Dr. Hasan Hüseyin BAŞIBÜYÜK, Akdeniz University, Turkey
Prof. Dr. Hiroko AKIYAMA, Tokyo University, Japan
Prof. Dr. Hisao OSADA, J.F. Oberlin University, Japan
Prof. Dr. İsmail TUFAN, Akdeniz University, Turkey
Prof. Dr. Jan BAARS, University of Humanistic Studies University, Netherlands
Prof. Dr. Josef HILBERT, Ruhr University, Germany
Prof. Dr. Kamile KABUKCUOĞLU, Akdeniz University, Turkey
Prof. Dr. Kayhan DELİBAŞ, Adnan Menderes University, Turkey
Prof. Dr. Muammer TUNA, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Prof. Dr. S. Fehmi AKÇİÇEK Ege University, Turkey
Prof. Dr. Sara CARMEL Ben, Gurion University, Israel
Prof. Dr. Taner KORKUT, Akdeniz University, Turkey
Prof. Dr. Zeynep ONUR, Yakın Doğu University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Özgür YEŞİLYURT, Muş Alparslan University, Turkey
Prof. Dr. Zeliha Fulden SARAÇ, Ege University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Aysin Çetinkaya BÜYÜKBODUR, Muş Alparslan University, Turkey
Prof. Dr. Cem ERGUN, Mehmet Akif Ersoy University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Emine Sumru SAVAŞ, Ege University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Gülüşan ÖZGÜN BAŞIBÜYÜK, Akdeniz University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Emre ŞENOL DURAK, Abant İzzet Baysal University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Harun CEYLAN, Yalova University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Nil TEKİN, Turkey Alzheimer's Association Board Member
Assoc. Prof. Dr. Nilüfer KORKMAZ YAYLAGÜL-Akdeniz University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Sema OĞLAK, Adnan Menderes University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Sevnaz ŞAHİN, Ege University, Turkey
Assoc. Prof. Dr. Yener BEKTAŞ, Kırşehir Ahi Evran University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Emre BİRİNCİ, Anadolu University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Gökçe Yağmur GÜNEŞ GENCER, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Sera ÇETİNGÖK, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey
Asst. Prof. Dr. Ceren KENCEBAY MANAS, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Emete TOROS, Girne University, Cyprus
Asst. Prof. Dr. Fatma HASTAOĞLU, Sivas University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Hasan Atacan TONAK, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Hasan Hüseyin AVCI, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Hülya Kamarlı ALTUN, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. İkbâl Özen KÜÇÜKÇETİN, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. İkuko MURAKAMI, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. İlkay Kayacan KEFER, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Martin PALLAUF, Umit University, Austria

Asst. Prof. Dr. Mehmet EFE, Muş Alparslan University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Mustafa ÇOBAN, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Neşe KARAKAŞ, Malatya Turgut Özal University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Nur Elçin BOYACIOĞLU, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey
Asst. Prof. Dr. Özgün KAYA KARA, Akdeniz University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Sera ÇETİNGÖK, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey
Asst. Prof. Dr. Sevgin SAMANCIOĞLU DAĞLAMA, Gaziantep University, Turkey
Asst. Prof. Dr. Tümer ULUS- İstanbul University, Cerrahpaşa, Turkey
Asst. Prof. Dr. Vahid RASHEDI, Iran University, Iran
Research Assistant Alime BÜYÜK, Akdeniz University, Turkey
Research Assistant Deniz PAMUK, Muş Alparslan University, Turkey
Research Assistant Hatice Selin IRMAK, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey
Research Assistant Özlem ÖZGÜR, Akdeniz University, Turkey
Research Assistant Tule GÜLTEKİN, İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey
Lecturer Cemil YAVUZ, Muğla Sıtkı Koçman University, Turkey
Lecturer F. Sıla AYAN, İstanbul Gelişim University, Turkey
Lecturer Faruk Yaşar GÜRDAL, Süleyman Demirel University, Turkey
Lecturer Hande KIRIŞIK, Ankara University, Turkey
Lecturer Nuran Gül BORAZAN, Sütçü İmam University, Turkey
Dr. Aslı KILAVUZ, Ege University, Turkey
Dr. Melih VURAL, 60+ Tazelenme University, Turkey
Lawyer Demir DURAK, 60+ Tazelenme University, Turkey

Scientific and Organization Secretary

Research Assistant Deniz PAMUK, Muş Alparslan University
Research Assistant Ahmet AYTEPE, Muş Alparslan University
Lecturer Fatma Sıla AYAN, İstanbul Gelişim University

Technical Support

Mehmet Doğan SOYLU

MUŞ / 2021

Değerli araştırmacılar,

Türkiye'nin Gerontoloji alanında aktif olarak eğitim veren ilk kürsülerinden birisi olan Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Gerontoloji Bölümü adına, 2010 yılından bu yana 2 yılda bir Akdeniz Üniversitesi bünyesinde gerçekleştirilen Uluslar arası Sosyal ve Uygulamalı Gerontoloji Sempozyumu'ndan sonra ülkemizde düzenlenen ikinci uluslar arası katılımlı bilimsel toplantı özelliğini taşıyan ve gelenekselleşmesini arzu ettiğimiz I. Uluslararası Gerontolojik Bakış Kongresi'ni sizlerin kıymetli destekleri ile tamamlamış olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Türkiye'nin geleceği için en önemli müdahale alanlarından birisi olan demografik yaşlanma, multidisipliner bir şekilde ele alınması zorunlu olan dinamik bir değişimdir. Gerontolojik bakış ise yaşlılık ve yaşlanma olgularını biyopsikososyal açıdan bütünleştiren, farklı disiplinlerle kesişim noktalarını her bir yaşlı ve yaşlanmakta olan birey için bireysel müdahale imkanları yaratmak adına kullanan önemli ve yeni bir yaklaşımdır. Mevcut süreç dahilinde gerontolojinin kesişimselliği ve istihdam olanaklarındaki gelişmeler gerontolojik bakışın sadece gerontologlar tarafından değil yaşlılarla ve yaşlanma ile ilgili çalışan tüm meslek grupları ile ortak referans çerçevesinde buluşmamızı sağlayacak bir fırsat olduğu söylenebilir. Gerontoloji biliminin yetkinliğinin farklı alanlarla işbirliği içinde kullanılması giderek daha çok ihtiyaç duyacağımız bir bakış açısı sunmaktadır. Buna ek olarak gerontolojik bakış bu kongreye katılan sizlerin ve gelecek kongrelerimizde temas halinde olabileceğimiz kıymetli bilim insanlarının akıllarının ortaklığı ve değerli emekleri ile inşa edilecektir.

I. Uluslararası Gerontolojik Bakış Kongresi de buradan hareketle yaşlılık ve yaşlanma odağını çalışan kıymetli bilim insanlarını gerontolojik bakış çerçevesinde toplamaya çalışarak büyük ve güçlü bir ailenin ilk hatıra fotoğraflarından birini ortaya koymuştur. Gerontolojik bakış ve günümüzün en önemli gündem maddelerinden olan; tüm dünyadaki yaşlıları ve yaşlanan bizleri etkileyen pandemiyi temel alan ilk toplantı olan kongremizdeki bildirimleri kamuoyu ve bilim dünyası ile paylaşmak istedik. Uluslararası ve ulusal çapta önemli sayıda akademisyenlerin Bilim ve Hakem Kurulunda yer aldığı kongremizin "Covid-19 Sonrası Gerontoloji'nin Ödevleri" alt temasına yönelik yaşlılarımızın pandemi sürecinde ve sonrasında yaşadığı sorunların ve çözüm yollarının ele alındığı çok kıymetli bilimsel çalışmaların özetlerini içeren kitabımızın yayınlanmasından duyduğumuz mutluluk ile nice bilimsel faaliyetlerde tekrar işbirliği içerisinde olmayı umuyor ve emeği geçen herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Efe

Muş Alparslan Üniversitesi

Sağlık Bilimleri Fakültesi

Gerontoloji Bölümü Kurucu Başkanı

CONTENT

Content.....	8
Congress Programme.....	10

Emeritus Prof. Terence SEEDSMAN	INDIVIDUAL AND POPULATION AGEING: A 21ST CENTURY AGENDA FOCUS FOR SOCIAL AND APPLIED GERONTOLOGY	14
Morshed Hossan MOLLA Prof. Hafiz T.A. KHAN	SITUATION ANALYSIS OF THE ELDERLY POPULATION IN SELECTED UNIONS IN BANGLADESH	15
Barbara Member JIKA Prof. Hafiz T.A. KHAN, Senior Lecturer Muili LAWAL	THEORETICAL UNDERSTANDING OF CARE FOR ELDERLY AND A CONCEPTUAL FRAMEWORK FOR NIGERIA	16
Abdulsalam AHMED Prof. Hafiz T.A. KHAN, Senior Lecturer Muili LAWAL	UNDERSTANDING THE MULTIMORBIDITY OF OLDER ADULT IN NIGER STATE, NORTH CENTRAL NIGERIA	17
Asst. Prof. Abdullah IŞIK, Assoc. Prof. Serap DAŞBAŞ	OLDER ADULTS' VIEWS ABOUT AGEISM IN TURKEY	18
Assoc. Prof. Emel BAHADIR YILMAZ	A SYSTEMATIC REVIEW ON ATTITUDES TOWARDS ELDERLY PEOPLE OF NURSING STUDENTS AND ASSOCIATED FACTORS: IMPLICATIONS FOR NURSING EDUCATION	19
Assoc. Prof. Nilüfer KORKMAZ- YAYLAGÜL, Dr. İbrahim YERDEN, Asst. Prof. Hande BARLIN, Dr. Aslı Gözde AKIŞ	TÜRKİYE'DE YERİNDE YAŞLANMA İÇİN YEREL GİRİŞİMLER: BAHADIN YAŞLANMA VAKFI ÖRNEĞİ	21
Lecturer Burhan BUDAĞ, Assoc. Prof. Gülüşan ÖZGÜN- BAŞIBÜYÜK	AGE DISCRIMINATION IN OLD AGE AND RECOMMENDATIONS FOR REDUCING ITS	22
Asst. Prof. Mehmet EFE, Asst. Prof. Yalçın DİCLE, Gülüzar AKBULUT, Bezanur SORAN, Res. Asst. Deniz PAMUK	HUZUREVİNDE KALAN BİREYLERİN COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE HİJYEN ALIŞKANLIKLARI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME	23
Asst. Prof. Özgür YEŞİLYURT Ömer Faruk ASLAN	COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE EVDE BAKIM HİZMETLERİNİN YAŞLI BİREYLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	24
Assoc. Prof. Hicran YILDIZ, Lectuer Ebru DERELİ	“COVID 19 PANDEMİSİNDE YAŞLI BİREY VE TELE SAĞLIK UYGULAMALARI”	26
Dr. İkuo MURAKAMI, Emeti Betül AYKIŞ	YAŞLILARIN YAŞLILIK ALGISİNİN ARAŞTIRILMASI: İÇ GÖÇ FAKTÖRÜ	28
Lecturer Nuran Gül BORAZAN, Lecturer Serap GÜNGÖR	YAŞLILARDA DÜŞMENİN ÖNEMİ, ÖNLEMLERİ VE RİSK FAKTÖRLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	30
Asst. Prof. Gökçe Yağmur GÜNEŞ GENCER, Res. Asst. Özlem ÖZGÜR, Asst. Prof. Sevgi DİNÇ, Hiroshi NAKAJIMA	KORONAVİRÜS (COVID-19) SALGINI SIRASINDA YAŞLILAR İÇİN ÇEVİRİMİÇİ EGZERSİZ PROGRAMI	32
Asst. Prof. Nurgül ARSLAN, Asst. Prof. Neşe KARAKAŞ	YAŞLI BİREYLERDE BESLENME YETERSİZLİĞİ VE MALNUTRİSYON ARASINDAKİ İLİŞKİNİN	34

	HEI-2005 SKORU İLE SAPTANMASI	
Asst. Prof. Şengül AKDENİZ, Dr. Mehtap PEKESEN	COVID-19 PANDEMİSİNDE 65 YAŞ VE ÜSTÜ BİREYLERİN AŞILANMA TUTUMLARI VE SAĞLIĞI GELİŞTİRME DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	36
Prof. Dr. Gerd SCHUSTER	PSYCHOLOGICAL, SOCIAL AND ETHICAL EFFECTS OF EDUCATIONAL EXPERIENCES IN THE THIRD AGE. SOME BASIC REMARKS	40
Prof. Dr. Martin PALLAUF	ASSISTING ROBOTS IN THE CARE OF THE ELDERLY	42
Prof. Dr. Esfandiar TABARI	“LONELINESS AND PANDEMIC: A PHILOSOPHICAL DISCOURSE”	43
Prof. Dr. Emre Şenol DURAK	PSYCHO-SOCIAL LIFE CHALLENGES AMONG OLDER ADULTS DURING COVID-19 ?	44
Deniz AKKAYA-KOZAK, Lecturer Nazmiye Tuğba BAHAR, Assoc. Prof. Gülüşan ÖZGÜN- BAŞIBÜYÜK	COVID-19 DÖNEMİNDE YAŞLI YETİŞKİNLERDE DEPRESYON	45
Asst. Prof. Mustafa DURMUŞ	COVID-19 SALGIN SÜRECİNDE YAŞLI YETİŞKİNLERDE YALNIZLIK	46
Dr. Sibel ÇAVDAR, Assoc. Prof. Sumru SAVAŞ	YAŞLI BİR COVID-19 HASTASINDA DELİRYUM YÖNETİMİNDE NONFARMAKOLOJİK YAKLAŞIMIN ÖNEMİ: OLGU SUNUMU	47
Ezgi BUDAK, Asst. Prof. Neşe KARAKAŞ	YAŞLILARDA SAÇ VE TIRNAK HASTALIKLARI	49
Assoc. Prof. Emel BAHADIR YILMAZ	THE EFFECTS OF THE COVID-19 PANDEMIC ON THE ELDERLY AND SPIRITUAL CARE: A REVIEW STUDY	50
Lecturer Ebru SOLMAZ, Asst. Prof. Emine Serap ÇAĞAN	COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE YAŞLI KADINLARA UYGULANAN İSTİSMAR VE ŞİDDET YETERİNCE TAKİP EDİLİYOR MU?	52
Assoc. Prof. Ejder ULUTAŞ	MODERN YAŞLILIK VERSUS MODERN DIŞI İHTİYARLIK	54
Dr. İkuo MURAKAMİ	TÜRKİYE’DE ‘İKİGAİ’ ÜZERİNE YAŞLILARIN BAKIŞ AÇISI: GERONTOLOJİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇEVRESİNDEKİ YAŞLILAR ÖRNEĞİ	55
Lecturer Hande KIRIŞIK, Assoc. Prof. Nilüfer KORKMAZ YAYLAGÜL	COVID-19 VE YAŞLI BAKIMI: YAŞLILIK ALANINDA TELEBAKIM ÇALIŞMALARI İLE İLGİLİ BİR KAPSAM İNCELEMESİ	57
Dr. Merve Deniz PAK GÜRE	YAŞLILIK ALANINDAKİ SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ COVID-19 PANDEMİSİNDEKİ FAALİYETLERİ ÜZERİNE BİR GÖZDEN GEÇİRME	59

INTERNATIONAL CONGRESS OF GERONTOLOGICAL APPROACH

21-22 October 2021
Muş, Türkiye-Online

CONGRESS PROGRAM

21.10.2021
1. Gün/ 1. Day

09:00-09.20	Opening Speech / Açılış Konuşması Asst. Prof. Mehmet EFE
09.20-09.40	Prof. Dr. Fethi Ahmet POLAT, Rector of Muş Alparslan University
09.40-10.00	Dr. Orhan KOÇ, General Director of Disability and Elderly Services

Time/Saat	Language/Dil	Title/Başlık & Presenter/Sunucu	Moderator
10.00-10.20	English/İngilizce	“Individual and Population Ageing: A 21st Century Agenda Focus for Social and Applied Gerontology” Emeritus Prof. Terence SEEDSMAN ==KEYNOTE SPEAKER==	Dr. Adem Üstün ÇATALBAŞ
10.20-10.40	English/İngilizce	“Situation analysis of the elderly population in selected unions in Bangladesh” Morshed Hossan MOLLA; Prof. Hafiz T.A. KHAN	
10.40-11.00	English/İngilizce	“Theoretical understanding of care for elderly and a conceptual framework for Nigeria” Barbara Member JIKA, Prof. Hafiz T.A. KHAN, Senior Lecturer Muili LAWAL	
11.00-11.20	English/İngilizce	“Understanding the Multimorbidity of older adult in Niger state, North central Nigeria” Abdulsalam AHMED, Prof. Hafiz T.A. KHAN, Senior Lecturer Muili LAWAL	
11.20-11.40		Questions & Answers/ Soru & Cevap	

21.10.2021
1. Gün/ 1. Day

Time/Saat	Language/Dil	Title/Başlık & Presenter/Sunucu	Moderator
13.00-13.15	English/İngilizce	“Older Adults’ Views About Ageism in Turkey” Asst. Prof. Abdullah IŞIK, Assoc. Prof. Serap DAŞBAŞ	Assoc. Prof. Işıl KALAYCI
13.15-13.30	English/İngilizce	“A Systematic Review on Attitudes Towards Elderly People Of Nursing Students and Associated Factors: Implications For Nursing Education” Assoc. Prof. Emel BAHADIR YILMAZ	
13.30-13.45	Turkish/ Türkçe	“Türkiye’de Yerinde Yaşlanma İçin Yerel Girişimler: Bahadin Yaşlanma Vakfı Örneği” Assoc. Prof. Nilüfer KORKMAZ-YAYLAGÜL, Dr. İbrahim YERDEN, Asst. Prof. Hande BARLIN, Dr. Ash Gözde AKIŞ	
13.45-14.00	Turkish/ Türkçe	“Yaşlılıkta Yaş Ayrımcılığı ve Azaltmaya Yönelik Öneriler” Lecturer Burhan BUDAK, Assoc. Prof. Gülşan ÖZGÜN-BAŞIBÜYÜK	
14.00-14.15		Questions &Answers/ Soru & Cevap	

14.30-14.45	Turkish/ Türkçe	““Huzurevinde Kalan Bireylerin Covid-19 Pandemi Sürecinde Hijyen Alışkanlıkları Üzerine Bir Değerlendirme” Asst. Prof. Mehmet EFE, Asst. Prof. Yalçın DİCLE, Gülizar AKBULUT, Beyzanur SORAN, Deniz PAMUK	Asst. Prof. Emre BİRİNCİ
14.45-15.00	Turkish/ Türkçe	“Covid-19 Pandemi Sürecinde Evde Bakım Hizmetlerinin Yaşlı Bireyler Açısından Değerlendirilmesi” Asst. Prof. Özgür YEŞİLYURT, Ömer Faruk ASLAN	
15.00-15.15	Turkish/ Türkçe	“Covid 19 Pandemisinde Yaşlı Birey Ve Tele Sağlık Uygulamaları” Assoc. Prof. Hicran YILDIZ, Lectuer Ebru DERELI	
15.15-15.30	Turkish/ Türkçe	Yaşlıların Yaşlılık Algısının Araştırılması: İç Göç Faktörü” Dr. İkuo MURAKAMI, Emeti Betül AYKIŞ	
15.45-16.00		Questions &Answers/ Soru & Cevap	

16.00-16.15	Turkish/ Türkçe	“Yaşlılarda Düşmenin Önemi ve Risk Faktörlerinin Değerlendirilmesi” Lecturer Nuran Gül BORAZAN, Lecturer Serap GÜNGÖR	Dr. Zeynep ACAR
16.15-16.30	Turkish/ Türkçe	“Koronavirüs (Covid-19) Salgını Sırasında Yaşlılar için Çevrimiçi Egzersiz Programı” Asst. Prof. Gökçe Yağmur GÜNEŞ GENCER, Res. Asst. Özlem ÖZGÜR, Asst. Prof. Sevgi DİNÇ, Hiroshi NAKAJIMA	
16.30-16.45	Turkish/ Türkçe	“Yaşlı Bireylerde Beslenme Yetersizliği Ve Malnutrisyon Arasındaki İlişkinin HEI-2005 Skoru İle Saptanması” Asst. Prof. Nurgül ARSLAN, Asst. Prof. Neşe KARAKAŞ	
16.45-17.00	Turkish/ Türkçe	“Covid-19 Pandemisinde 65 Yaş Ve Üstü Bireylerin Aşılama Tutumları Ve Sağlık Geliştirme Davranışlarının Değerlendirilmesi” Asst. Prof. Şengül AKDENİZ, Dr. Mehtap PEKESEN	
17.00-17.15		Questions &Answers/ Soru & Cevap	

17.15-17.30	Evaluation of the Day 1 / 1. Günün Değerlendirilmesi Dr. Adem Üstün ÇATALBAŞ		
-------------	---	--	--

22. 10.2021
2. Gün/ 2. Day

Time/Saat	Language/Dil	Title/Başlık & Presenter/Sunucu	Moderator
09:00-09:20	English/İngilizce	“Psychological, social and ethical aspects of educational experiences in the third age. Some basic remarks.” Prof. Dr. Gerd SCHUSTER	Prof. Dr. Ahmet AKGÜL
09:20-09:40	English/İngilizce	“Assisting robots in the care of the elderly” Prof. Dr. Martin PALLAUF	
09:40-10:00	English/İngilizce	“Loneliness and Pandemic: a philosophical discourse” Prof. Dr. Esfandiar TABARI	
10:00-10:20	German/Almanca	“Geänderte Blickwinkel der Gerontologie durch Covid 19 – ein Beispiel” Prof. Dr. Andreas EHGARTNER	
10:20-10:45		Questions & Answers/ Soru & Cevap	
10:45-11:00	English/İngilizce	“Psycho-Social Life Challenges among Older Adults During COVID-19” Prof. Dr. Emre Şenol DURAK	Asst. Prof. Şengül AKDENİZ
11:00-11:15	Turkish/ Türkçe	“Covid-19 Döneminde Yaşlı Yetişkinlerde Depresyon” Deniz AKKAYA-KOZAK, Lecturer Nazmiye Tuğba BAHAR, Assoc. Prof. Gülşan ÖZGÜN-BAŞIBÜYÜK	
11:15-11:30	Turkish/ Türkçe	“Covid-19 Salgın Sürecinde Yaşlı Yetişkinlerde Yalnızlık” Asst. Prof. Mustafa DURMUŞ	
11:30-11:45	Turkish/ Türkçe	“Yaşlı Bir COVID-19 Hastasında Deliryum Yönetiminde Nonfarmakolojik Yaklaşımın Önemi: Olgu Sunumu” Dr. Sibel ÇAVDAR, Assoc. Prof. Sumru SAVAŞ	
11:45-12:00		Questions & Answers/ Soru & Cevap	
12:00-12:15	English/İngilizce	“The Effects Of The Covid-19 Pandemic On The Elderly And Spiritual Care: A Review Study” Assoc. Prof. Emel BAHADIR YILMAZ	Asst. Prof. Tahsin Barış DEĞER
12:15-12:30	Turkish/ Türkçe	“COVID-19 Pandemi Sürecinde Yaşlı Kadınlara Uygulanan İstismar ve Şiddet Yeterince Takip Ediliyor mu?” Lecturer Ebru SOLMAZ, Asst. Prof. Emine Serap ÇAĞAN	
12:30-12:45	Turkish/ Türkçe	“Yaşlılarda Saç Ve Tırnak Hastalıkları” Ezgi BUDAK, Asst. Prof. Neşe KARAKAŞ	
12:45-13:00		Questions & Answers/ Soru & Cevap	
14:00-15:00	English/İngilizce	“A Wise Aging Program: Living with Joy, Resilience and Spirit” Jane KERSCHNER Workshop	Res. Asst. Deniz PAMUK
15:15-15:30	Turkish/ Türkçe	“Modern Yaşlılık Versus Modern Dışı İhtiyarlık” Assoc. Prof. Ejder ULUTAŞ	Asst. Prof. Gökçe Yağmur GÜNEŞ GENCER
15:30-15:45	Turkish/ Türkçe	“Türkiye’de ‘İkigai’ Üzerine Yaşlıların Bakış Açısı: Gerontoloji Öğrencilerinin Çevresindeki Yaşlılar Örneği” Dr. İkuo MURAKAMİ	
15:45-16:00	Turkish/ Türkçe	“Covid-19 Ve Yaşlı Bakımı: Yaşlılık Alanında Tebeakım Çalışmaları İle İlgili Bir Kapsam İncelemesi” Lecturer Hande KIRIŞIK, Assoc. Prof. Nilüfer KORKMAZ YAYLAGÜL	
16:00-16:15	Turkish/ Türkçe	“Yaşlılık Alanındaki Sivil Toplum Kuruluşlarının Covid-19 Pandemisindeki Faaliyetleri Üzerine Bir Gözden Geçirme” Dr. Merve Deniz PAK GÜRE	

16.30-16.45	Closing Remarks / Kapanış Konuşması Asst. Prof. Mehmet EFE		
16.15-16.30		Questions & Answers/ Soru & Cevap	

INDIVIDUAL AND POPULATION AGEING: A 21ST CENTURY AGENDA FOCUS FOR SOCIAL AND APPLIED GERONTOLOGY

Emeritus Professor Terence Seedsman

ABSTRACT

The ageing of the world population is shown to be a major shift in human history with implications for new ways of thinking about aging and old age. Individual ageing is highlighted from a micro-analytic perspective with a focus on how men and women develop, mature and age. Population ageing, however, requires a macro-analytic focus as it involves a study of the number and proportion of older people in a population with accompanying social and economic challenges requiring political attention. The consequences of population ageing are shown to warrant ongoing investigation by and applied policy makers, economists and health professionals. Social and applied gerontology is presented as a discipline that integrates contributions from bio-psycho-social perspectives that focus upon the themes of age, aging and aged to examine a range of complex issues and dimensions surrounding both individual and population ageing. Universities willing to undertake the task of developing strong partnerships to foster gerontological research, education, policy and practice stand to gain by being recognized as contributing to the “*Public Good*”. Embracing the field of social and applied gerontology might well be an example of how higher education can operationalize the concept of engaged scholarship through community-based participatory research aimed at supporting the health and well-being of older citizens.

KEYWORDS Demographic transition, feminization of ageing, life course, longer life, megatrends.

MUŞ / 2021

SITUATION ANALYSIS OF THE ELDERLY POPULATION IN SELECTED UNIONS IN BANGLADESH

¹Morshed Hossan Molla, ²Hafiz T.A. Khan

¹Research and Monitoring Officer, YPSA, Bangladesh

²Professor of Public Health & Statistics University of West London, UK & Associate Professorial
Fellow, Oxford Institute of Population Ageing, University of Oxford, UK

ABSTRACT

In Bangladesh there has been an increasing trend of nuclear family which has pushed older people (60 years and over) to live alone or separately from their family and becoming vulnerable. As the number of aged populations increases over time in the country, the problem is getting bigger day by day without a clear understanding of dynamics ageing and its consequences in society. Majority of the elderly in Bangladesh live in the rural areas where there is a lack of proper health care services, economic and job opportunities are very limited. Moreover, little is known about the general life of rural elderly in Bangladesh. Therefore, this research aims to explore situation of rural elderly population in selected unions in Bangladesh. The research will be conducted at Syedpur Union at Sitakund Upazila in Chattogram district. Geographically, this location bears a big significance as populations are mixed with ethnic identities (some are native Bengali and some portion have indigenous community). The research mainly based on the primary data source. Both quantitative method such as questionnaire survey and qualitative methods, namely observation (overt and covert) will be applied. Moreover, the survey will be followed the 'De Jure' method and enumerators will collect the data from households by visiting them very often to fill up the questionnaire. Furthermore, the respondents who are aged 60+ years in the area will be selected in the study. Finally, collected data will be analyzed through various types of statistical tools and techniques, especially using SPSS and 'Narrative Analysis'. After successfully analysis of data, the findings of the research will be emerged which will help for policy making purposes.

Keywords: Sitakund Model, Elderly population, Life Style, Protection, Bangladesh.

THEORETICAL UNDERSTANDING OF CARE FOR ELDERLY AND A CONCEPTUAL FRAMEWORK FOR NIGERIA

¹Barbara Jika, ²Hafiz T.A. Khan, ³Muili Lawal

¹PhD student, College of Nursing, Midwifery and Healthcare University of West London, United Kingdom

²Professor of Public Health & Statistics University of West London, UK & Associate Professorial Fellow, Oxford Institute of Population Ageing, University of Oxford, UK

Background: Demographic estimations have evidenced an increase in the outright number and fraction of the elderly in Nigeria. The rise in the number of older adults is associated with an increased prevalence of chronic long-term conditions for which care for elderly is required. Informal or Family caregivers have increasingly assumed more responsibilities in the care of their loved ones and face a greater risk of deteriorating health status. Therefore, it is critical to understand; psychological, financial, and physical burden on family caregivers that care for older adults with multimorbidity.

Aims and objectives: The overall aim of the study is to explore the experience of family caregivers of elderly with multimorbidity in Nigeria via the following specific objectives: (1) Understanding the challenges and coping mechanisms of family caregivers who look after the elderly with multimorbidity; (2) Identifying support network and level of support to family caregivers of elderly; (3) To investigate the perception of policy implementors in supporting family caregiving for elderly.

Method: In exploring the aim and objectives of this study a descriptive qualitative research design involving four phases will be adopted. Data will be collected qualitatively through focus group (FG) and face-to-face in-depth interviews. A purposive sampling technique will be used to recruit the following participants from urban and rural communities with representation from the three major tribes (Tiv, Idoma and Igede) who meet the inclusion criteria for all four phases; **Phase 1:** 12 family caregivers of older adults aged 60 years and over for interviews; **Phase 2:** 2 focus groups with 6 family caregivers each; **Phase 3:** 6 support network participants comprising of 3 community leaders, 1 from each tribal group and 3 religious' leaders from the three Christian backgrounds for interviews; **Phase 4:** 3 policy implementors, one from each tier of government (local, state, and federal) for interviews. The qualitative interview data would be analysed using theoretical thematic analysis with the help of NVivo software.

Conclusion: It is expected that identifying a support network and continuous emphasis on elderly care promotion policy could contribute to improvement of the informal care sector in Nigeria. Also, the proposed framework implies a need for the understanding of family caregivers of elderly with multimorbidity, how they can be supported and by who in Nigeria.

UNDERSTANDING THE MULTIMORBIDITY OF OLDER ADULT IN NIGER STATE, NORTH CENTRAL NIGERIA

Abdulsalam Ahmed¹, Hafiz T.A. Khan¹, Muili Lawal¹

¹*College of Nursing, Midwifery and Healthcare, University of West London, United Kingdom*

ABSTRACT

Background: Multimorbidity is defined as the co-occurrence of at least two chronic diseases in the same person. With advancing of epidemiological and demographic transitions, multimorbidity burden is expected to increase in elderly worldwide, and Nigeria is no exemption of it.

Aim and objectives: The overall aim of the study is to understand multimorbidity among the elderly Nigerian by achieving the following objectives: (1) To draw a pathway to understand the development and progression of multimorbidity among the elderly people in Nigeria; (2) To evaluate the association between childhood conditions and multimorbidity status among elderly in Nigeria. (3) To identify the key factors responsible for multimorbidity in old age in Nigeria; (4) To determine the pattern of the cluster of chronic disease conditions; (5) To propose an effective healthcare services delivery model for elderly with multimorbidity in Nigeria.

Methods: A sequential explanatory mixed-method survey will be conducted. For the quantitative phase, a multistage cluster sampling technique will be used to select 800 samples of multimorbid patients aged 60 years and over from 4 hospitals in Niger state over 12 months. While purposeful sampling method will be used to select 20 participants from the community who meet the inclusion criteria for the qualitative phase. Quantitatively, the study will be analysed with a statistical package for social science (SPSS), and the qualitative interview data would be analysed using thematic analysis with the help of NVivo software.

Conclusion: It is anticipated that the findings of the study will help a better understanding of multimorbidity among the elderly in Nigeria and their healthcare service need. Nigeria will benefit from the research by implementing its effective healthcare services for the elderly with multimorbidity.

OLDER ADULTS' VIEWS ABOUT AGEISM IN TURKEY

Abdullah IŞIK¹, Serap DAŞBAŞ²

¹*Sinop University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Social Work, Turkey*

aisik@sinop.edu.tr

²*Selçuk University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Social Work, Turkey*

serapdasbas@selcuk.edu.tr

ABSTRACT

Purpose: This study aims to evaluate the opinions and experiences of individuals aged 65 and older about ageism in Turkey.

Problem: In the life course, older individuals experience different living arrangements. This diversity situation creates the personal, interpersonal, and socio-political perception towards them. However, it sometimes emerges as a perception in the form of personal, institutional, and structurally ageism against them. The fact that this situation results in age-based discrimination may have negative effects in bio-psycho-social dimensions.

Method: It is a mixed method research carried out in two stages by using explanatory sequential design. In the quantitative stage, data were collected from 177 individuals with probability cluster sampling method and from 20 individuals with purposeful intensity sampling method in the qualitative stage in Sinop province having the highest rate of elderly population of Turkey. Data were collected by face-to-face interviews using the personal information form and Fraboni Scale of Ageism (FSA) in the first stage and through in-depth interviews using a semi-structured interview form in second stage in 2018-2019.

Findings: The findings of the study show that the averages of ageism level with sub-factors (antilocution, avoidance and discrimination) of the participants are different. It was not significantly different according to some socio-demographic variables such as gender, occupation, and number of children, but it was significantly different according to the others such as age, marital status, educational background, economic income, health status, the place where most of the time is spent, current residence, lived with whom, social security, the place where the discrimination occurs most and who is discriminated by. In addition, ageism stands out within the framework of living arrangements, sensitivities, discrimination experiences, coping methods, reflections on values, and finally access to social services.

Results: In the results of the study, raising awareness on ageism and the prevention of “ageist ideology” are suggested.

Keywords: Ageism, anti-oppressive and discriminatory social work, covid-19, mixed method research, older adults.

A SYSTEMATIC REVIEW ON ATTITUDES TOWARDS ELDERLY PEOPLE OF NURSING STUDENTS AND ASSOCIATED FACTORS: IMPLICATIONS FOR NURSING EDUCATION

Emel BAHADIR YILMAZ¹

¹Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Giresun, Türkiye,
ebahadiryilmaz@yahoo.com

ABSTRACT

Background: According to World Health Organization in 2018, populations around the world are rapidly ageing. Ageing presents both challenges and opportunities. It will increase demand for primary health care and long-term care, require a larger and better trained workforce and intensify the need for environments to be made more age-friendly. For these reasons, nurses have an important role as providers of care for elderly people and nurse educators are striving to prepare nursing students to be knowledgeable health care professionals.

Aim: The aim of this is to review the attitudes towards elderly people of nursing students and to explore associated factors with attitudes towards elderly people of nursing students.

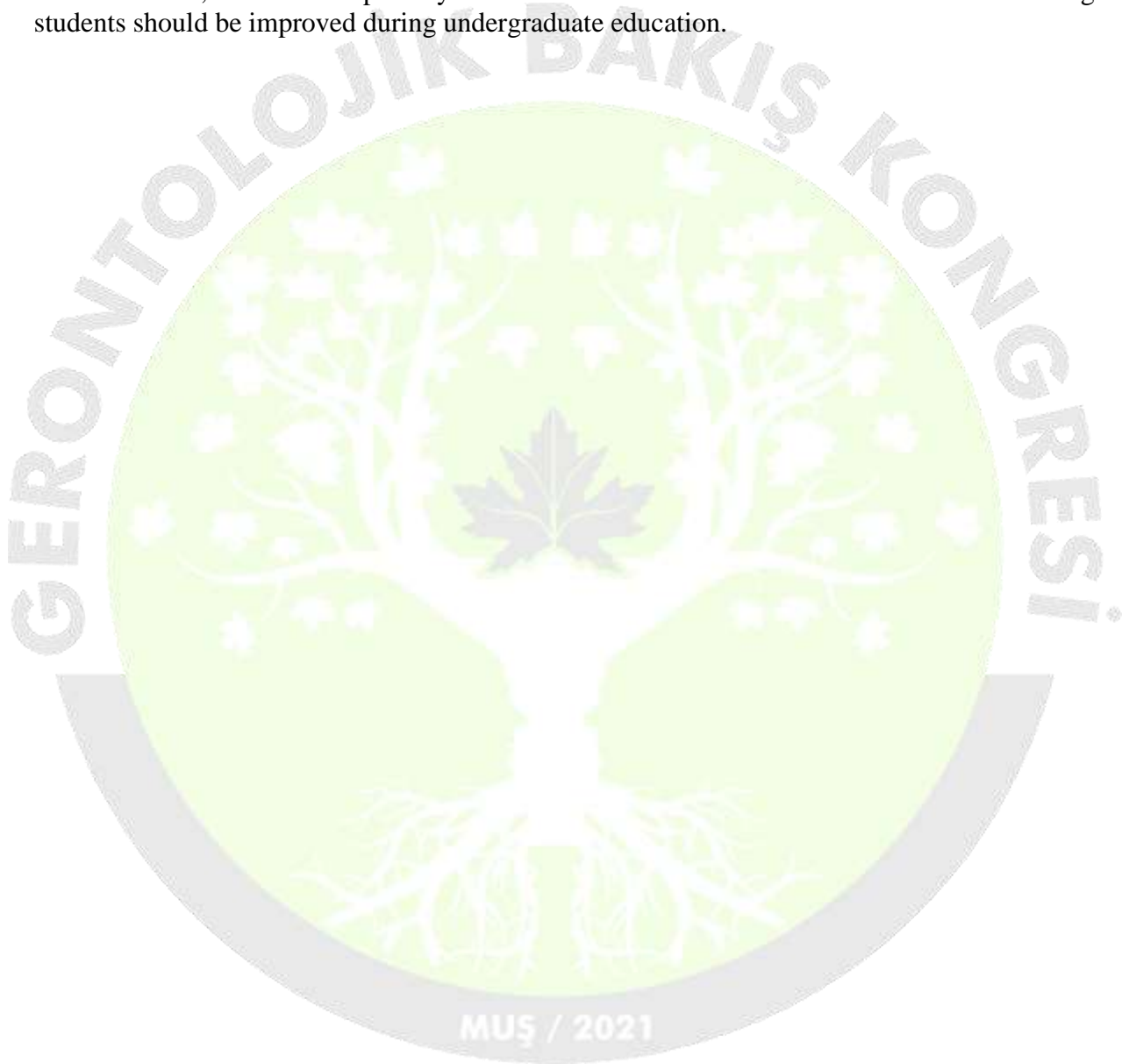
Methods: In this research process, all details such as the identification and selection of the articles were carried out using the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) guidelines. Data Sources were PubMed, Medline, CINAHL Complete and Scopus databases, from 2012 to 2017. Keywords include “nursing students”, “attitudes”, “older people” and “ageism” in various combinations. This review of the literature included articles based on the following criteria: (1) studies published from 2012 to 2017, (2) studies including only nursing students, (3) articles published in English in a scientific journal, (4) studies that carried out for exploring the attitudes towards elderly people and associated factors and (5) studies with quantitative design. Articles that were inappropriate topic and duplicated (n = 180), articles with an irrelevant abstract (n = 36), and articles with an irrelevant full text (n = 27) were excluded from the evaluation. As a result of the evaluation, the research was completed with 18 articles meeting inclusion criteria.

Results: Four studies reviewed were from Asia: China, Taiwan, and Sri Lanka. Four studies were from Turkey. Three studies were from the United States, two from the Europe, two from the Middle East, one from Australia. Two studies were conducted in two countries: Sweden – Thailand, and Australia – China. Most of the studies reviewed were cross-sectional studies with sample sizes that ranged from 80 to 931 nursing students. Six studies measured nursing students’ attitudes towards elderly people using the Kogan’s Attitudes Toward Old People (KAOP) Scale developed by Kogan in 1961. Of the sixteen studies, nine reviewed reported nursing students’ positive attitudes towards elderly people, but slightly or moderately in most of these studies. The sociodemographic factors affecting attitudes are “age”, “gender”, “having experience with elderly people by living with them”, and “ethnic or cultural factors”. Nursing education-related factors affecting attitudes are “work experience with older people”, “clinical practice environment by taking care of elderly patients”, “knowledge of aging and gerontological nursing course”, and “comfort with communication with older adults”.

Conclusion: This review demonstrated a scarcity of longitudinal studies examining the theoretical and clinical factors affecting attitudes of students during professional education.

The studies reviewed reported that nursing education has been shown to have an important role in changing nursing students' attitudes towards the elderly and influencing their occupational decisions. Not only the theoretical knowledge should be integrated into curriculum, but also clinical practice experiences of nursing students should be increased in clinical area. It can be said that gerontological nursing course has important effects on increasing the knowledge on aging and preparing to confront older patients who have severe disabilities and illnesses and to comfort with communication with older adults. Some studies revealed that ethnic or cultural factors affected attitudes towards the elderly of nursing students. Thus, cultural competency across ethnicities and communication skills of nursing students should be improved during undergraduate education.

TÜRKİYE’DE YERİNDE YAŞLANMA İÇİN YEREL GİRİŞİMLER: BAHADIN YAŞLANMA VAKFI ÖRNEĞİ

Nilüfer KORKMAZ-YAYLAGÜL¹, İbrahim YERDEN², Hande BARLIN³, Aslı Gözde AKIŞ⁴

¹ Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
niluferyaylagul@akdeniz.edu.tr

² Bahadın Yaşlanma Vakfı, Yozgat, Türkiye,
yerden@tiscali.nl

³ Gebze Teknik Üniversitesi, İşletme Fakültesi, İstanbul, Türkiye,
hbarlin@gtu.edu.tr

⁴ Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya, Türkiye
asligzd@hotmail.com

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yerinde yaşlanma için yerel bir yaşlılık vakfı olan *Bahadın Yaşlanma Vakfı*'nin oluşumunun ve faaliyetlerinin tanıtılmasını içermektedir.

Problem: Yerinde yaşlanma, bireyin çevresi ile uyumu devam ettikçe ve günlük ve araçsal yaşam faaliyetlerini destekli ya da desteksiz olarak sürdürdüğü sürece ileri yaşta bireylerin iyi oluş ve yaşam kalitesi için gerekli görülen, yaşlılık çalışmalarında kabul gören bir konsepttir. Türkiye’de yerinde yaşlanma ile ilgili olarak akademik ilginin yanı sıra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına, kamu kuruluşlarına ve yerel yönetimlere ait çalışmalar ön plana çıkmaktadır. Buna karşılık yerel ve sivil çabalar yok denecek kadar azdır.

Yöntem: Bu çalışma, örnek olay yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda çalışmanın amacı doğrultusunda *Bahadın Yaşlanma Vakfı*’nın çalışmaları, Türkiye’de yaşlılık çalışmaları ve bakım hizmetlerinin niteliği bağlamında ele alınmıştır.

Örnek olay, Yozgat’ın Sorgun İlçesine bağlı Bahadın kasabasında 2013 yılında kurulan Bahadın Yaşlanma Vakfı’nın hedefleri, niteliği ve çalışmalarını içermektedir. Vakıf, kasabalı gönüllü kişilerin girişimi ve maddi desteği ile kurulmuştur. Kurulma hedefi, kasabada ve kasabalı olup Avrupa’da ya da Türkiye’deki kentlerde yaşayan bireylerin kaliteli bir yaşlılık geçirmeleri için gerekli çalışmalar yapmaktır.

Bulgular: Vakfın, yaşlılık konusunda bilimsel araştırmalara katkı sunarak bilgi üretmek ve farkındalık yaratmak, yaşlılık alanındaki bilgileri bir dergi yayınlamak, toplantılar düzenlenmek ve kasabada bir yaşlı bakım merkezi kurmak hedefleri uygulamaya geçirilmiştir. Vakıfta kurulduğu günden itibaren, yaşlılık konusunda geniş katılımlı paneller düzenlenmiş, dergi yayınlanmış ve öncelikle olarak kasabalı yaşlılara ve çevrede yaşayan yaşlılara hizmet eden “Yaşlı Merkezi” kurulmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak bu merkezde esnek bir bakım modeli benimsendiği ve evinde ve merkezde kalan yaşlı bireylere bakım hizmeti verilmekte olduğu görülmektedir. Bu örnek olayın temel özelliği, yerinde yaşlanma için bir konsept oluşturması, tamamen yerel bir hareket olması ve yerel halkın katılımıyla sürdürülebilir bir model önermesidir.

Anahtar Kelimeler: Yerinde yaşlanma, yerellik, esnek bakım.

AGE DISCRIMINATION IN OLD AGE AND RECOMMENDATIONS FOR REDUCING ITS

Öğr. Gör. Burhan BUDAK¹, Doç. Dr. Gülüşan ÖZGÜN BAŞIBÜYÜK²

¹Muş Alparslan University, Vocational School of Health Services, Dept. of Elderly Care, Turkey
b.budak@alparslan.edu.tr

²Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Dept. Of Gerontology, Turkey
gozgun@akdeniz.edu.tr

ABSTRACT

Objective: It is aimed to present possible suggestions and strategies to reduce age discrimination based on our literature review in order to take a buffer and protective measures against the negative effects of age discrimination.

Problem: The older adult population is growing rapidly worldwide. According to the World Health Organization (WHO), the number of people aged 60 and over will increase to 1.4 billion in 2030 and 2.1 billion in 2050. With the increase in the elderly population in developing countries, it has brought some problems with it. The old age period differs from other age periods in many different areas in terms of health, social and economic aspects. This situation causes different attitudes and behaviors towards the elderly person. Particularly, the fact that these attitudes include discrimination creates serious problems. Age discrimination, which is the negative attitudes and behaviors towards older adults revealed by Palmore, has been an increasing problem since 1969 when it was first discussed. Age discrimination refers to stereotyping, prejudice and discrimination based on a person's age. Age discrimination is a discriminatory treatment that has become a serious problem that has become socially accepted and tolerated. This discrimination, which occurs at all ages, increases in old age. Age discrimination significantly affects the lives of older individuals and brings them to face great difficulties in life.

Method: Thematic analysis method was used in this study.

Findings: Firstly, by defining discrimination and age discrimination; Researches on age discrimination seen in different areas of life will be examined "including in the field of health, business life, media, digital platforms and communication". Age discrimination can cause the individual to encounter obstacles in society. These obstacles can affect the health and social life of the individual and cause serious problems in the future.

Conclusion: Possible suggestions and strategies to reduce age discrimination are presented. These measures can create awareness against age discrimination and prevent negative perceptions and behaviors towards the elderly.

Keywords: Elderly, Aging, Discrimination, Age Discrimination

HUZUREVİNDE KALAN BİREYLERİN COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE HİJYEN ALIŞKANLIKLARI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Mehmet EFE¹, Yalçın DİCLE¹, Gülizar AKBULUT ACAR¹, Beyzanur SORAN¹, Deniz PAMUK¹

¹Muş Alparslan University, Faculty of Health Sciences

ÖZET

Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmada COVID-19 salgını sırasında huzurevlerinde kalan bireylerin kişisel ve genel hijyen davranışlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma, Doğu Anadolu Bölgesi'nde bir şehir ve bir büyükşehir sınırı içerisinde olan iki merkezin sınırları içindeki toplam iki huzurevinde kalan 100 birey ile yüz yüze anket tekniği yoluyla yapılmıştır. Çalışmada kullanılan anket formu ile demografik özelliklere ve hastalıktan korunmaya yönelik temizlik- maske-mesafe üçlemesine ilişkin davranışlara ulaşılmıştır. Bu araştırmaya katılanların %25.0'nun şehirdeki huzurevlerinde, %75.0'nun büyükşehirdeki huzurevlerinde kaldığı, % 66.0'nun erkek, % 34.0'nun kadın ve katılımcıların % 55.0'nun 65-74 yaş aralığında, % 36.0'nun 75-84 yaş aralığında, % 9.0'nun 84 yaş üzeri yaşta olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların kişisel ve genel hijyen davranışlarına ilişkin bulgular; katılımcıların COVID-19 geçirme durumu değişkeni ile içeride maske kullanımı arasında ($p<0.05$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır. Huzurevi sakinlerinin COVID-19 geçirme durumu değişkeni ile el dezenfektanı kullanımı arasında ($p<0.05$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların COVID-19 geçirme durumu değişkeni ile odalarına ziyaretçi alma sıklığı arasında ($p<0.05$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır. Bu bulgular özellikle yaşlı bireylerin kısıtlanma hissinden kurtulmak, iyileştikten sonra kaygılarının azalması ve bağışıklık kazandıkları ile ilişkili olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Huzurevi, Yaşlı, COVID-19, Pandemi, Hijyen

ASSESSMENT OF HOME CARE SERVICES IN TERMS OF ELDERLY INDIVIDUALS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS

Dr. Öğretim Üyesi Özgür YEŞİLYURT¹, Ömer Faruk ASLAN²

¹*Muş Alparslan University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work, Turkey*
o.yesilyurt@alparslan.edu.tr

²*Muş Alparslan University, Institute of Social Sciences, Department of Social Work, Muş, Türkiye,*
faruk.aslan@hotmail.com

ABSTRACT

Introduction: It is common knowledge that elderly individuals are disadvantaged at many points in life due to the physiological and biological factors caused by aging. However, COVID-19 has turned this disadvantageous life into a more intolerable and problematic process for elderly individuals. In this process, the elderly individuals in the age group who suffered the most from the disease were not only restricted in their movement areas and faced with difficulties in meeting their social and economic needs, with the lockdown and times of stay at home. It has been observed that elderly individuals living alone and in their own homes suffered more during the COVID-19 process than elderly individuals living with family members. At this point, services such as hot meals, cleaning, and shopping provided within the framework of home care services have provided positive privileges to elderly individuals during the pandemic process. It is better to categorize the COVID-19 epidemic disease as "epidemic in urban and rural elderly" in terms of elderly individuals. Although the elderly people residing in the cities stayed away from sports activities, intertwining with nature in the walking trails and gardens for the elderly individuals in the country allowed them to get away from the psychology of the disease.

Purpose: It is to discuss the home care services carried out in partnership or monopoly of public institutions and non-governmental organizations within the scope of elderly care projects during the COVID-19 pandemic process.

Problem: They are the measures taken to protect the elderly from the COVID-19 epidemic, its consequences, and the benefits of the elderly individuals who have the disease in the process of being supported with home care services.

Method: Projects conducted for the elderly within the context of home care services management have been assessed by considering the pandemic conditions. Problems arising from the pandemic in terms of home care services were attempted to be revealed, and solutions were offered.

Findings and Results: The adverse effects of the COVID-19 outbreak on elderly individuals have been observed socially, economically, and physiologically, and the support of public institutions and non-governmental organizations during the outbreak period has been a reference point for elderly individuals in many fields. Support programs, including home care services, have served as a solution for all kinds of needs and requirements for elderly individuals during the pandemic. Elderly individuals have been able to overcome the pandemic process easily with home care services management. Thus, it has been observed that home care services support elderly individuals in eliminating the adverse social, economic, and physiological effects of the pandemic process.

Key Words: COVID-19 Pandemic, Elderly Care Projects, Home Care Services Management, Public Institutions, Non-Governmental Organizations.

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE EVDE BAKIM HİZMETLERİNİN YAŞLI BİREYLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Öğretim Üyesi Özgür YEŞİLYURT¹, Ömer Faruk ASLAN²

¹Muş Alparslan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Muş, Türkiye,
o.yesilyurt@alparslan.edu.tr

²Muş Alparslan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyal Hizmet Ana Bilim Dalı, Muş, Türkiye,
faruk.aslan@hotmail.com

ÖZET

Giriş: Yaşlı bireylerin yaşlanmanın vermiş olduğu fizyolojik ve biyolojik etmenler ile hayatın birçok noktasında dezavantajlı olduğu bilinmektedir. Ancak COVID-19 bu dezavantajlı yaşamı yaşlı bireyler için daha katlanılmaz ve problemlili bir süreç haline dönüştürmüştür. Bu süreçte hastalıktan en çok zarar gören yaş grubunda bulunan yaşlı bireyler, eve kapanma ve saat yasakları ile hem hareket alanları kısıtlanmış hem de sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılama noktasında zorluklarla baş başa kalmışlardır. Yalnız ve kendi meskeninde yaşayan yaşlı bireylerin aile fertleri ile yaşayan yaşlı bireylere göre COVID-19 sürecinde daha çok mağduriyet yaşadığı gözlemlenmiştir. Bu noktada evde bakım hizmetleri çerçevesinde sunulan hizmetler sıcak yemek, temizlik ve alışveriş gibi hizmetler yaşlı bireylere, pandemi sürecinde pozitif ayrıcalıklar getirmiştir. COVID-19 salgın hastalığını yaşlı bireyler nezdinde “şehir ve kır yaşlısında salgın hastalık” olarak da kategorize etmekte fayda vardır. Şehirde yaşayan yaşlı bireyler, spor aktivitelerinden uzak kalmasına rağmen, kırsalda ki yaşlı fertlerin yürüyüş ve bahçe alanlarında doğayla iç içe olması hastalığın psikolojisinden uzaklaşmalarına imkân sağlamıştır.

Amaç: COVID-19 pandemi sürecinde kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşları ortaklığında veya tekelinde yürütülen evde bakım hizmetlerinin yaşlı bakım projeleri kapsamında ele alınmasıdır.

Problem: Yaşlı bireylerin COVID-19 salgın hastalığından korunması için alınan tedbirler, sonuçları ve hastalığa yakalanan yaşlı bireylerin evde bakım hizmetleri ile desteklenme sürecinde edindiği faydaların ne/neler olduğudur.

Yöntem: Evde bakım hizmetleri yönetimi bağlamında yaşlılara yönelik olarak yürütülen projeler pandemi şartları dikkate alınarak değerlendirilmiştir. Evde bakım hizmetleri konusunda pandemiden kaynaklı sorunlar ortaya konulmaya çalışılmış ve çözüm önerileri sunulmuştur.

Bulgular ve Sonuç: COVID-19 salgın hastalığının yaşlı bireylere olumsuz etkisi sosyal, ekonomik ve fizyolojik olarak gözlemlenmiş, kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşlarının salgın hastalık dönemindeki desteği yaşlı bireylere birçok alanda dayanak noktası olmuştur. Evde bakım hizmetlerini içine alan destek programları yaşlı bireylere pandemi döneminde her türlü ihtiyaç ve gereksinimde çözüm yolu olarak hizmet etmiştir. Pandemi sürecini yaşlı bireylerin daha rahat geçirmeleri evde bakım hizmetleri yönetimi sayesinde sağlanmıştır. Böylece pandemi sürecinin beraberinde getirmiş olduğu sosyal, ekonomik ve fizyolojik açıdan olumsuz etkilerin ortadan kaldırılması konusunda yaşlı bireyleri evde bakım hizmetlerinin desteklediği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Yaşlı Bakım Projeleri, Evde Bakım Hizmetleri Yönetimi, Kamu Kurumları, Sivil Toplum Kuruluşları

COVID 19 PANDEMİSİNDE YAŞLI BİREY VE TELE SAĞLIK UYGULAMALARI

Hicran Yıldız¹, Ebru Dereli²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Bursa, Türkiye,
hicran_yildiz@yahoo.com

²Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kırklareli, Türkiye,
ebrudereli75@hotmail.com

ÖZET

Giriş: Yaşlı bireylerin kronik hastalıklarının kontrol altına alınması, hastaneye yatışlarının ve acil müdahalelerin en aza indirilmesi için bakımın sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir (Cormi ve ark., 2020; Tan ve ark., 2020). Telesağlık uygulamaları, bakımın sürekliliğinin sağlanmasında etkili bir uygulamadır (Cormi ve ark., 2020; Tan ve ark., 2020; Mann ve ark., 2020; Elkbuli ve ark.,2020). Bu derleme, pandemi döneminde yaşlı bireylerinin sağlığının korunması ve sağlık hizmetinden yararlanmada tele sağlık uygulamalarının önemine dikkat çekmek amacıyla hazırlanmıştır.

Gelişme: Tele sağlık uygulamaları yaşlı bireylere yönelik uygulanan koruyucu, tedavi edici ve rehabilite edici sağlık hizmetlerinin sunumunda kullanılmaktadır (Doraiswamy ve ark., 2021). Teknolojideki son yeniliklere bağlı olarak gelişen telesağlık uygulamaları geriatrik bireylerin zihinsel ve fiziksel sağlığını iyileştirilmesinde etkili bir uygulamadır (Hau ve ark., 2020). Tele sağlık uygulamaları sağlık kurum ve kuruluşlarına gitme ihtiyacını azaltarak sağlık çalışanlarına ve hastalara Covid 19 bulaşma riskini önlemektedir (Cormi ve ark., 2020; Tan ve ark., 2020; Mann ve ark., 2020; Elkbuli ve ark.,2020). Pandemi sürecinde yaşlı bireylere yönelik sağlık hizmetinin sürdürülmesi amacıyla çeşitli telesağlık uygulamaları geliştirilmiştir (DiGiovanni ve ark., 2020; Hilty ve ark., 2020; Dewar ve ark., 2020). COVID-19 pandemisi sırasında, hekim tele tıp uygulaması ile değerlendirdiği geriatrik bir hastada viral bir enfeksiyondan şüphelendiğinde, hastanın COVID-19 testi için hastane başvurmasının gerekli olup olmadığını ayırt edebilmektedir. Ayrıca, COVID-19 teşhisi konan ve semptomları hafif olan veya hiç olmayan ve evde karantinaya alınan geriatrik hastaların durumunu teletıp aracılığıyla sürekli olarak değerlendirebilmekte ve kötüleşen semptomların erken dönemde tespitini sağlayabilmektedir (Hau ve ark., 2020).

Sonuç: Tele sağlık uygulamaları, Covid 19 pandemisi sırasında yaşlı bireyin sağlığının korunmasında ve sürdürülmesinde etkili bir yöntemdir. Tele sağlık uygulamalarının belirli fiziksel ve bilişsel kısıtlamaları olan yaşlı bireyler tarafından kullanımı sınırlıdır (Doraiswamy ve ark., 2021). Bununla birlikte, maliyet ve erişim sorunları, teknolojinin güvenliğine ve mahremiyete ilişkin endişeler, tasarım ve kullanıcı arayüzü zorlukları gibi durumlar telesağlık hizmetlerinin yaşlı bireyler tarafından benimsenmesini zorlaştırmaktadır (Tan ve ark., 2020). Telesağlık uygulamalarının yaşlı bireyler tarafından etkin şekilde kullanımının sağlanabilmesi için basit ve kullanıcı dostu hale getirilmesi, erişilebilirliğin artırılması gerekmektedir (Doraiswamy ve ark., 2021).

Anahtar Kelimeler: geriatri, covid, telesağlık

ELDERLY PERSON AND TELE HEALTH PRACTICES IN THE COVID 19 PANDEMIC

Hicran Yıldız¹, Ebru Dereli²

¹*Bursa Uludağ University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Nursing, Turkey
hicran_yildiz@yahoo.com*

²*Kırklareli University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Nursing, Turkey
ebrudereli75@hotmail.com*

ABSTRACT

Introduction: It is necessary to ensure continuity of care in order to control chronic diseases of elderly individuals, to minimize hospitalizations and emergency interventions (Cormi et al., 2020; Tan et al., 2020). Telehealth applications are effective in ensuring continuity of care (Cormi et al., 2020; Tan et al., 2020; Mann et al., 2020; Elkbuli et al., 2020). This review has been prepared to draw attention to the importance of telehealth practices in protecting the health of elderly individuals and benefiting from health services during the pandemic period.

Body: Telehealth applications are used in the provision of preventive, curative and rehabilitative health services for elderly individuals (Doraiswamy et al., 2021). Telehealth applications, which have developed depending on the latest innovations in technology, are an effective application in improving the mental and physical health of geriatric individuals (Hau et al., 2020). Telehealth applications reduce the need to go to health institutions and organizations and prevent the risk of Covid 19 transmission to healthcare workers and patients (Cormi et al., 2020; Tan et al., 2020; Mann et al., 2020; Elkbuli et al., 2020). Various telehealth applications have been developed in order to maintain health services for elderly individuals during the pandemic process (DiGiovanni et al., 2020; Hilty et al., 2020; Dewar et al., 2020). During the COVID-19 pandemic, when the physician suspects a viral infection in a geriatric patient evaluated by telemedicine, they can distinguish whether the patient should go to the hospital for the COVID-19 test. In addition, it can continuously evaluate the status of geriatric patients diagnosed with COVID-19, with mild or no symptoms and quarantined at home, through telemedicine, and provide early detection of worsening symptoms (Hau et al., 2020).

Conclusion: Telehealth applications are an effective method in protecting and maintaining the health of the elderly person during the Covid 19 pandemic. The use of telehealth applications by elderly individuals with certain physical and cognitive limitations is limited (Doraiswamy et al., 2021). However, issues such as cost and access issues, technology security and privacy concerns, design and user interface challenges make it difficult for older people to adopt telehealth services (Tan et al., 2020). In order for telehealth applications to be used effectively by elderly individuals, it is necessary to make them simple and user-friendly and to increase accessibility (Doraiswamy et al., 2021).

Keywords: geriatric patients, covid, telehealth.

RESEARCH OF ELDERLY PEOPLE'S PERCEPTION FOR OLD AGE: THE FACTOR OF DOMESTIC MIGRATION

İkuko MURAKAMI¹, Emeti Betül AYKIŞ²

¹Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Gerontology, Antalya, Turkey
mikuko1025@yahoo.co.jp

²Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Gerontology, Antalya, Turkey
emetibetulaykis@gmail.com

ABSTRACT

Purpose & problem: This research is a qualitative study that examines how older individuals perceive old age periods and the effect of their internal factor and uses an interview technique. This research aimed to learn how older people perceive old age periods and the impact of factors such as age, gender, education and especially life in rural areas and migration to the city on the perception of older people's old age.

Method: Research was carried out with 12 (6 man and 6 woman) elderly individuals living in Bursa who met the criteria for participation in the study and accepted to participate. This criterion is to be born in a rural area within the borders of Bursa province and continue his life or to be born in a rural area and migrated to the city.

Result: According to the thesis findings, old age is generally defined as the period of death, illness and prayer. Most of the study participants did not say when a person might be considered older. Many of the participants who migrated to the city believe that old age will not have a certain age and can vary from person to person. It has been seen who are married feel younger, and the majority of those who feel younger are participants who have migrated to the city. The majority of those who had difficulty walking said they considered themselves elderly. Generally, the institutions providing care services are rated as good. However, it is thought that staff in care providers will not be able to provide better care than their children. Most of the participants think that people who don't have children and need care should stay in institutions that provide care. In general, if the participants were in need of care, it was concluded that they wanted to live with their children. It is thought that the bad side of aging is the decrease in bodily strength and being sick. Participants said the good thing about aging is that they can be loved and respected by their children, grandchildren and their surroundings, and to spend more time retiring and worshipping.

Conclusion: Elderly people living in the countryside and migrating to the city, in the perception of old age and in their definition of old age; factors such as age, gender, migration and education have been found to be effective. In line with these results, it may be suggested to need to make plans and interventions for the factors affecting the perception of old age.

Keywords: Old age, Perception for old age, Domestic migration

YAŞLILARIN YAŞLILIK ALGISININ ARAŞTIRILMASI: İÇ GÖÇ FAKTÖRÜ

İkuko MURAKAMI¹, Emeti Betül AYKIŞ², ..

¹Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
mikuko1025@yahoo.co.jp

²Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
emetibetulaykis@gmail.com

ÖZET

Amaç ve problem: Bu araştırma, yaşlı bireylerin yaşlılık dönemlerini nasıl algıladıkları ve iç göç faktörünün etkisinin olup olmadığı incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada; yaş, cinsiyet, eğitim, gibi faktörlerin ve özellikle kırsal bölgede yaşamın/ kente göç etmenin yaşlı bireylerin yaşlılığın algılanmasında etkisinin olup olmadığını öğrenmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, mülakat tekniği kullanıldığı nitel bir çalışmadır. Bursa'da yaşayan ve çalışmaya katılım kriterlerini karşılayan ve katılmayı kabul eden altısı erkek altısı kadın olmak üzere on iki yaşlı bireyle gerçekleştirilmiştir. Bu kriter, Bursa ili sınırları içerisinde kırsal bölgede doğup yaşamına devam etmek veya kırsal bölgede doğup kente göç etmiş olmaktır.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgularına göre; yaşlılığı genel olarak ölüm, hastalık, ibadet edilen dönem olarak tanımlandığı görülmüştür. Katılımcıların çoğu insanın kaç yaşından itibaren yaşlı sayılacağına dair net bir sayı belirtmemiş, ancak kente göç eden katılımcıların çoğunun yaşlılığın belli bir yaşının olmayacağını ve kişiden kişiye değişebileceğini düşünmektedirler. Evli olanların kendini daha genç hissettikleri görülmüştür ve kendini genç hissedendenlerin çoğunluğu kente göç etmiş olan katılımcılardır. Kendini yaşlı olarak gördüğünü belirtenlerin çoğunluğu bunun sebebinin yürümekte zorlanmaları olduğunu söylemiştir. Genel olarak bakım hizmeti veren kurumlar olumlu değerlendirilmiştir fakat bakım hizmeti veren kurumlardaki personellerin çocuklarından daha iyi bakım hizmeti veremeyecekleri, çocuğu olmayan ve bakıma muhtaç kişilerin kurumlarda kalmaları gerektiği düşüncesinin hakim olduğu görülmüştür. Katılımcılar genel olarak bakıma muhtaç durumda olursalar çocuklarının yanında yaşamak istediklerini belirtmişlerdir. Genel olarak yaşlanmanın kötü tarafının bedensel kuvvetin azalması ve hasta olmak olduğu, yaşlanmanın iyi tarafının ise çocukları, torunları ve çevresi tarafından sevilip saygı görmek, emekli olmak ve ibadet etmeye daha fazla zaman ayırabilmek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Kırsal bölgede yaşayan ve kente göç etmiş olan yaşlıların yaşlılık dönemine dair algılarına ve yaşlılığı tanımlama biçimlerine yaş, cinsiyet, göç etme ve eğitim gibi faktörlerin etki ettiği görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda yaşlılık algısını etkileyen faktörlere yönelik planlamalar ve girişimlerin yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Yaşlılık algısı, İç göç

MUŞ / 2021

THE IMPORTANCE OF FALLS IN THE ELDERLY, PRECAUTIONS AND EVALUATION OF RISK FACTORS

Nuran Gül BORAZAN¹, Serap GÜNGÖR²

¹ Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Vocational School of Health Services, Department of Health Care Services, Aged Care Program, Kahramanmaraş, Turkey,

nurangulborazan@gmail.com

² Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques, First and Emergency Aid Program, Kahramanmaraş, Turkey,

serap_32_06@hotmail.com

ABSTRACT

In our country, with the prolongation of life expectancy at birth and the decrease in birth rates, the proportion of the elderly population is increasing. According to TÜİK data for 2020, the ratio of individuals over the age of 65 to the population has increased by 22.5 percent in the last five years. With the increase in the population aged 65 and over, aging and aging problems come with it. The increase in physical, psychological and social problems in the aging process also affects the frequency of “falls in the elderly”. According to the World Health Organization, a fall is “inadvertently piling on the ground or other low level; It is defined as an unconscious change of position towards furniture, walls or other objects. Falls are among the causes of morbidity and mortality in old age. It is one of the preventable health problems and falls in the elderly result in injuries to a large extent. The main risk factors are advanced age, gender, history of falling and cognitive disorders. Balance problems, drugs, psychotropic agents, orthostatic hypotension, history of cerebrovascular accident, osteoarthritis and vitamin D deficiency are among possible risk factors. When we look at the places where falls occur in the elderly, it is seen that it is in the home environment, social areas and healthcare institutions. Falls are in the first place in domestic accidents and injuries that cause death in the elderly. In our country, the elderly generally want to grow old in their own homes, so they do not prefer to stay in nursing homes. In this context, first of all, the home environments where the elderly live should be evaluated in terms of the risk of falling. Different scales are used in the comprehensive assessment of fall risks. It is stated in the studies that the risk can be minimized by identifying the risk factors that cause falls, preventing it completely, addressing certain modifiable risks and applying effective protective measures. In this study, the cases and importance of falls in the elderly, the factors affecting the risk of falling, the scales that evaluate the risk of falling and the precautions that can be taken will be examined.

Keywords: Fall, risk of fall, fall precautions, geriatrics, elderly

MUŞ / 2021

YAŞLILARDA DÜŞMENİN ÖNEMİ, ÖNLEMLERİ VE RİSK FAKTÖRLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Nuran Gül BORAZAN¹ , Serap GÜNGÖR²

1 Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, Yaşlı Bakımı Programı, Kahramanmaraş, Türkiye,

nurangulborazan@gmail.com

2 Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Kahramanmaraş, Türkiye,

serap_32_06@hotmail.com

ÖZET

Ülkemizde doğumdan beklenen yaşam süresinin uzaması ve doğum oranlarının azalması ile birlikte yaşlı nüfus oranı artmaktadır. 2020 yılı TÜİK verilerine göre 65 yaş üstü bireylerin nüfusa oranı son beş yılda yüzde 22,5 artış göstermiştir. 65 yaş ve üstü nüfusun artması ile birlikte yaşlılık ve yaşlanma sorunları beraberinde gelmektedir. Yaşlanma sürecinde fiziksel, psikolojik ve sosyal sorunların artması “yaşlılarda düşme” sıklığını da etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü’ne göre düşme “farkında olmaksızın yer, zemin ya da diğer alçak seviye üzerine yığılma; mobilya, duvar ya da diğer objeler üzerine doğru bilinç dışı pozisyon değişikliği” olarak tanımlanmaktadır. Düşmeler, yaşlılık döneminde morbidite ve mortalitenin nedenleri arasında yer almaktadır. Önlenebilir sağlık problemlerinden birisidir ve yaşlılarda düşme büyük oranda yaralanmalar ile sonuçlanmaktadır. Temel risk faktörleri ileri yaş, cinsiyet, düşme öyküsü ve bilişsel bozukluklardır. Denge problemleri, ilaçlar, psikotropik ajanlar, ortostatik hipotansiyon, serebrovasküler olay öyküsü, osteoartrit ve D vitamini eksikliği gibi problemler ise olası risk faktörleri arasında yer almaktadır. Yaşlılarda düşmenin gerçekleştiği yerlere bakıldığı zaman çoğunlukla ev ortamında daha sonra toplumsal alanlarda ve sağlık bakım kuruluşlarında olduğu görülmektedir. Yaşlılarda ölüme sebep olan ev içi kazaları ve yaralanmalarda düşmeler ilk sırada yer almaktadır. Ülkemizde yaşlılar genellikle kendi evlerinde yaşlanmak istemektedirler dolayısı ile huzurevinde kalmayı tercih etmemektedirler. Bu kapsamda öncelikle yaşlıların yaşadığı ev ortamların düşme riski yönünden değerlendirilmesi gerekmektedir. Düşme risklerinin kapsamlı değerlendirilmesinde farklı ölçekler kullanılmaktadır. Yapılan çalışmalarda düşmeye neden olan risk faktörleri tanımlanarak tamamen önlenmesi, belirli değiştirilebilir riskler ele alınarak ve etkin koruyucu önlemlerin uygulanması ile riskin en aza indirilebileceği belirtilmektedir. Bu çalışmada yaşlılarda düşme vakaları ve önemi, düşme riskini etkileyen faktörler, düşme riskini değerlendiren ölçekler ve alınabilecek önlemler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Düşme, düşme riski, düşme önlemleri, geriatri, yaşlı

ONLINE EXERCISE PROGRAM FOR ELDERLY DURING CORONAVIRUS (COVID-19) PANDEMIC

Gökçe Yağmur GÜNEŞ GENCER¹, Özlem ÖZGÜR¹, Sevgi DİNÇ², Hiroshi
NAKAJIMA¹

¹Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Department of Gerontology, Antalya, Turkey

gokcegunes@akdeniz.edu.tr

ozlemozgur@akdeniz.edu.tr

hiropaparin54@gmail.com

²Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Karabük, Turkey

sevgidinc@karabuk.edu.tr

ABSTRACT

Objective: It was conducted to determine the benefits of exercise for the elderly who were restricted from curfew due to the coronavirus (Covid-19) epidemic and the technological competence of older individuals in accessing exercise.

Methods: This study was conducted with the students of 60+ Tazelenme University, between March and May 2020. The sample of the study is 80 people. The elderly participated in the online exercise for eight weeks, during the three months when there was a curfew for the elderly. The Information Form, which was prepared by the researchers by reviewing the literature, was used to collect the data, evaluating the benefits of online exercise and the ability of the elderly to access online exercise. The data were collected online via "Google Forms".

Results: 66.0% of the individuals participating in the present study were between the ages of 60-69. It has been observed that the online exercise study affects the physical and psychological health of the participants. 96.7% of the seniors believed that online exercise during the quarantine improved their health. 95.6% of the elderly noted that exercise improves the quality of life, and 98,9% reported that it helps daily life activities. Also, 94.6% of the participants think that they have sufficient technological equipment.

Conclusion: Although the elderly experienced some difficulties following the during exercises online, the majority were able to follow and apply the program. It is observed that the online exercise program has a positive effect on the physical and mental well-being of the elderly. The necessity of online exercise programs that can help elderly people stay active is noteworthy during the pandemic.

Keywords: *online exercise, elderly, covid-19, quarantine, tele-health*

KORONAVİRÜS (COVID-19) SALGINI SIRASINDA YAŞLILAR İÇİN ÇEVİRİMİÇİ EGZERSİZ PROGRAMI

Gökçe Yağmur Güneş GENCER¹, Özlem ÖZGÜR¹, Sevgi DİNÇ², Hiroshi NAKAJIMA¹

¹Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,

gokcegunes@akdeniz.edu.tr

ozlemozgur@akdeniz.edu.tr

hiropaparin54@gmail.com

²Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Karabük, Türkiye,

sevgidinc@karabuk.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, koronavirüs (covid-19) nedeniyle sokağa çıkmaları kısıtlanan yaşlılar için çevrimiçi egzersizin faydalarını ve yaşlı bireylerin çevrimiçi egzersize erişimdeki teknolojik yeterliliğini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Bu çalışma, 60+ Tazelenme Üniversitesi öğrencileri ile Mart-Mayıs 2020 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemi 80 kişidir. Yaşlı bireyler kendileri için sokağa çıkma yasağının olduğu sekiz haftalık süre boyunca çevrimiçi egzersizlere katıldı. Araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanan bilgi formu, verilerin toplanması, çevrimiçi egzersizin faydalarının ve yaşlıların çevrimiçi egzersize erişim becerilerinin değerlendirilmesinde kullanıldı. Veriler "Google Formlar" aracılığıyla çevrimiçi olarak toplandı.

Bulgular: Bu çalışmaya katılan bireylerin %66,0'sı 60-69 yaşları arasındadır. Çevrimiçi egzersiz çalışmasının katılımcıların fiziksel ve psikolojik sağlığını etkilediği görülmüştür. Yaşlıların %96,7'si, karantina sırasında çevrimiçi egzersizin sağlıklarını iyileştirdiğine inanıyordu. Yaşlıların %95,6'sı egzersizin yaşam kalitesini artırdığını, %98,9'u ise günlük yaşam aktivitelerine yardımcı olduğunu belirtti. Ayrıca katılımcıların %94,6'sı yeterli teknolojik donanımına sahip olduklarını düşünmektedir.

Sonuç: Yaşlılar çevrimiçi egzersizler sırasında bazı zorluklar yaşasa da, çoğunluk programı takip edip uygulayabildi. Çevrimiçi egzersiz programının yaşlıların fiziksel ve ruhsal iyilik hali üzerinde olumlu bir etkisi olduğu görülmektedir. Salgın sırasında yaşlıların aktif kalmasına yardımcı olabilecek çevrimiçi egzersiz programlarının gerekliliği dikkate değerdir.

Anahtar Kelimeler: çevrimiçi egzersiz, yaşlı, covid-19, karantina, tele-sağlık

DETERMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN NUTRITIONAL DEFICIENCY AND MALNUTRITION IN ELDERLY INDIVIDUALS WITH THE HEI-2005 SCORE

Nurgül ARSLAN¹, Neşe KARAKAŞ²

¹ Malatya Turgut Özal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
Assistant Professor

nuracar_1986@hotmail.com

² Malatya Turgut Özal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Afet ve İlk Yardım Bölümü,
Assistant Professor

nese.karakas@ozal.edu.tr

ABSTRACT

Objective: The aim of this study was to examine the relationship between healthy eating index and malnutrition status of individuals over 65+.

Problem: Malnutrition and malnutrition are conditions that are unfortunately ignored by many clinicians, are easy to detect, but difficult to treat in elderly individuals. These two conditions, which are common in the elderly population, are clinical conditions with proven effects on the morbidity and mortality of individuals.

Method: 102 individuals, 36 females and 66 males, over 65 years old, living in Malatya province, were included in the study. Study data were collected by face-to-face information collection method. The information collection form consists of sections containing demographic information, general eating habits, HEI-2015 and anthropometric measurements. The malnutrition status of individuals was determined by using MNA-sf. All data were transferred to digital media and analyzed using the SPSS program. The 24-hour food consumption status was determined, anthropometric measurements were taken and the HEI-2005 values of the individuals were calculated, and the relationship between malnutrition and gender was examined with the index. HEI full score is 100. If the Healthy Eating Index score is above 80, the diet is defined as "quality", between 51 and 80 the diet is "improved", and below 51, the diet is defined as "inadequate".

Results: The mean age of the individuals participating in the study was 72.31±8.92. According to MNA-SF results, 32.12% of women and 47.88% of men are malnourished. The score of 78.11% of the individuals whose healthy eating score was calculated was 51 points and below, and it was observed that they had malnutrition. 91.16% of individuals with malnutrition had a score of 12 or less according to the MNA-SF index, and it was seen that the malnutrition status was serious (p=0.001).

Conclusion: It has been observed that elderly individuals with malnutrition are severely malnourished and malnutrition increases the risk of mortality significantly. It has been determined that in order to prevent malnutrition, first of all, the nutritional deficiency of individuals should be eliminated and other conditions that may cause malnutrition should be corrected.

Key words: elderly, malnutrition, malnutrition

YAŞLI BİREYLERDE BESLENME YETERSİZLİĞİ VE MALNUTRİSYON ARASINDAKİ İLİŞKİNİN HEI-2005 SKORU İLE SAPTANMASI

Nurgül ARSLAN¹, Neşe KARAKAŞ²

¹ Malatya Turgut Özal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Doktor
Öğretim Üyesi

nuracar_1986@hotmail.com

² Malatya Turgut Özal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Afet ve İlk Yardım Bölümü, Doktor
Öğretim Üyesi

nese.karakas@ozal.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı 65+ üstü bireylerin sağlıklı yeme indeksi ve malnutriyon durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Problem: Malnütrisyon ve beslenme yetersizliği birçok klinisyen tarafından maalesef çok önemsenmeyen, tespiti kolay ancak tedavi süreci yaşlı bireylerde zor olan durumlardır. Yaşlı popülasyonda yaygın olan bu iki durum bireylerin morbidite ve mortalitelerine etkisi kanıtlanmış klinik bir duumlardır.

Yöntem: Çalışmaya Malatya ilinde yaşayan 65 yaş üstü 36 kadın ve 66 erkek birey olmak üzere 102 birey dahil edilmiştir. Çalışma verileri yüz yüze bilgi toplama yöntemi ile toplanmıştır. Bilgi toplama formu demografik bilgiler, genel beslenme alışkanlıkları, HEI-2015 ve antropometrik ölçümleri içeren kısımlardan oluşmaktadır. Bireylerin malnutrisyon durumu MNA-sf ile kullanılarak saptanmıştır. Tüm veriler digital ortama aktarılarak SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. 24 saatlik besin tüketim durumu saptanmış, antropometrik ölçümleri alınmış ve bireylerin HEI-2005 değerleri hesaplanmış, indeksle malnutrisyon ve cinsiyet ilişkisi incelenmiştir. HEI tam puanı 100'dür. Sağlıklı Yeme İndeksi skoru 80'nin üzerinde ise diyet "kaliteli", 51-80 arasında ise diyet "geliştirilmeli" ve 51'in altında ise diyet "yetersiz" olarak tanımlanmaktadır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin ortalama yaşı 72.31±8.92 olarak saptanmıştır. MNA-SF sonuçlarına göre kadınların %32.12'si, erkeklerin ise %47.88'i malnutrisyonludur. Sağlıklı yeme skoru hesaplanan bireylerin %78.11'inin puanı 51 puan ve altında olarak bulunmuş ve yetersiz beslenme durumunun olduğu görülmüştür. yetersiz beslenme durumu saptanan bireylerin %91.16'sı MNA-SF indeksine göre 12 puan ve altında puana sahip olup malnutrisyon durumunun ciddi olduğu görülmüştür(p=0.001).

Sonuç: Beslenme yetersizliği olan yaşlı bireylerin ciddi malnutrisyonlu olduğu ve malnutrisyon durumunun mortalite riskini ciddi oranda artırdığı görülmüştür. Malnutrisyonun önlenmesi için ilk olarak bireylerin beslenme yetersizliğinin giderilmesi ve malnutrisyona neden olabilecek diğer durumların düzeltilmesi gerektiği saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: yaşlı, malnutrisyon, beslenme yetersizliği

EVALUATION OF VACCINATION ATTITUDES AND HEALTH IMPROVEMENT BEHAVIORS OF INDIVIDUALS AGED 65 AND OVER IN THE COVID-19 PANDEMIC

Şengül AKDENİZ¹, Mehtap PEKESEN²

¹ Akdeniz University Health Services Vocational High School Health Care Services Division.
Antalya, Turkey

sengulakdeniz@akdeniz.edu.tr ORCID NO: 0000-0002-4477-7159

² Akdeniz University Health Services Vocational High School Health Care Services Division. Antalya,
Turkey

mesmek@akdeniz.edu.tr ORCID NO: 0000-0003-2193-1675

ABSTRACT

Objective: Although coronavirus disease 2019 (COVID-19) can be seen in every age group in the society, the physiological risk, morbidity, comorbidity, polypharmacy and increasing mortality rates in individuals aged 65 and over have caused the elderly population to be defined as a high-risk group. As a matter of fact, the importance of the use of health-protective and improving services by the elderly population, which is a high-risk and disadvantaged group, has increased even more during the COVID-19 pandemic process. This research was carried out to determine the attitudes and health promotion behaviors of individuals aged 65 and over while developing protective vaccines against pandemics and COVID-19 all over the world.

Method: The research was carried out in descriptive type, which is one of the quantitative research methods, and in different provinces to represent seven regions of Turkey. The study group of the research consists of 1646 elderly (65 years and over) individuals who live in their own homes in the community and are not dependent on anyone else for basic daily functions. Among the criteria for inclusion of the participants in the study; includes getting sufficient points from the Mini-Mental Test (23 and above), not having any obstacles in answering the questionnaire questions (physical and mental state), and voluntarily accepting to answer the questionnaire. Personal information form and the “Elderly Health Promotion Scale” were used as data collection tools. The analysis of the data was obtained with the SPSS-23 package program. For the ethical approval of the study, permission was obtained from the Ministry of Health of the Republic of Turkey and the Clinical Research Ethics Committee of Akdeniz University Faculty of Medicine on 09.09.2020 with the code of 2012-KAEK-20 numbered 685. The research data were collected between September 15 and October 23, after obtaining the permission of the ethics committee, by means of pollsters.

Results: According to the findings obtained from the research; 55.5 % of the participants were female and 71.7% were between the ages of 65-74. It was found that 72.2 % of the participants had a chronic disease and 71.3 % of them had a drug that they used constantly. When the attitudes of the participants towards the preventive vaccines recommended by the health disciplines for elderly age were examined, it was determined that 55.5% of them were vaccinated. It was found that the rate of being vaccinated for infectious diseases in the last year was 21.8 % and mostly they did not get the annual flu vaccine regularly. It was determined that 62.1 % of the participants were considering getting the old age vaccinations that the family physician would recommend after the emergence of the COVID-19 pandemic and the process experienced on a global basis. Similarly, it was determined that the vast majority of the participants thought of getting the COVID-19 vaccine to protect themselves if

a vaccine was developed and produced for the COVID-19 disease. In addition, it was determined that the health-promoting behavior of the participants was positive.

Conclusion: This study provides important clues about the use of health-protective and improving services by individuals aged 65 and over. It has been determined that the attitudes of individuals aged 65 and over towards vaccination, which is the most important actor of preventive services, are positively affected and their health-promoting behaviors are reinforced with the pandemic process. It has been determined that the COVID-19 pandemic process has created awareness and positively affected individuals aged 65 and over on old age vaccines and the improvement of elderly health.

Keywords: Elderly, COVID-19 Vaccination, Vaccination, Health Promotion Behavior, Preventive Services

COVID-19 PANDEMİSİNDE 65 YAŞ VE ÜSTÜ BİREYLERİN AŞILANMA TUTUMLARI VE SAĞLIĞI GELİŞTİRME DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Şengül AKDENİZ¹, Mehtap PEKESEN²

¹ Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri, Yaşlı Bakımı Programı, Antalya, Türkiye,

sengulakdeniz@akdeniz.edu.tr ORCID NO: 0000-0002-4477-7159

² Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri, Yaşlı Bakımı Programı, Antalya, Türkiye,

mesmek@akdeniz.edu.tr ORCID NO: 0000-0003-2193-1675

ÖZET

Amaç: Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) toplumda her yaş grubunda görülebilmekle birlikte, 65 yaş ve üstü bireylerdeki fizyolojik risk, morbidite, komorbidite, polifarmasi ve artan ölüm oranları, yaşlı nüfusun yüksek riskli grup olarak tanımlanmasına sebep olmuştur. Nitekim COVID-19 pandemi sürecinde yüksek riskli ve dezavantajlı grup olan yaşlı nüfusun sağlığı koruyucu ve geliştirici hizmetleri kullanmalarının önemi daha da artmıştır. Bu araştırma tüm dünyada pandemi ve COVID-19'a karşı koruyucu aşı geliştirme çalışmaları devam ederken, 65 yaş ve üstü bireylerin aşılama konusundaki tutumlarını ve sağlığı geliştirme davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden biri olan tanımlayıcı tipte ve Türkiye'nin yedi bölgesini temsil edecek şekilde, farklı illerde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu toplum içinde kendi evlerinde yaşayan, günlük temel işlevlerde başkasına bağımlı olmayan 1646 yaşlı (65 yaş ve üstü) birey oluşturmaktadır. Katılımcıların araştırmaya dahil edilme kriterleri arasında; Mini Mental Testten yeterli puan alması (23 ve üzeri puan alan), anket sorularını yanıtlama konusunda engeli olmaması (fiziksel ve ruhsal durum), anket formuna cevap vermeyi gönüllü olarak kabul etmesi yer almaktadır. Veri toplama araçları olarak kişisel bilgi formu ve "Yaşlı Sağlığının Geliştirilmesi Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS-23 paket programı ile elde edilmiştir. Araştırmanın etik onayı için TC Sağlık Bakanlığı ve Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 685 sayılı 2012-KAEK-20 kodu ile 09.09.2020 tarihinde izin alınmıştır. Araştırma verileri Etik kurul izni alındıktan sonra 15 Eylül-23 Ekim tarihleri arasında anketörler aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; katılımcıların % 55,5'inin kadın ve % 71,7'sinin 65-74 yaş aralığında olduğu saptanmıştır. Katılımcıların % 72,2'sinin kronik hastalığa sahip olduğu, % 71,3'ünün sürekli kullandığı bir ilacının olduğu bulunmuştur. Katılımcıların sağlık disiplinleri tarafından yaşlılık dönemi için önerilen koruyucu aşılarla yönelik tutumları incelendiğinde, % 55,5'inin aşılandığı tespit edilmiştir. Katılımcıların son bir yıl içerisinde bulaşıcı hastalıklara yönelik aşı olma durumunun % 21,8 olduğu ve çoğunlukla yıllık tekrarlanan grip aşısını düzenli olarak yaptırmadıkları bulunmuştur. Katılımcıların % 62,1'inin COVID-19 pandemisinin ortaya çıkışı ile küresel bazda tecrübe edilen süreçten sonra aile hekiminin önereceği yaşlılık dönemi aşılarını yaptırmayı düşündükleri belirlenmiştir. Benzer şekilde katılımcıların büyük çoğunluğunun COVID-19 hastalığı için aşı geliştirilir ve üretilirse korunmak için COVID-19 aşısı yaptırmayı düşündükleri belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların sağlığı geliştirici davranış durumlarının olumlu yönde olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu çalışma 65 yaş ve üstü bireylerin sağlığı koruyucu ve geliştirici hizmetleri kullanma durumları hakkında önemli ipuçları vermektedir. 65 yaş ve üstü bireylerin pandemi süreci ile birlikte koruyucu hizmetlerin en önemli aktörü olan aşılınmaya karşı tutumlarının olumlu yönde etkilendiği ve sağlığı geliştirici davranışlarının pekiştiği belirlenmiştir. COVID-19 pandemi sürecinin 65 yaş ve üstü bireylerde yaşlılık dönemi aşılma ve yaşlı sağlığının geliştirilmesi konusunda farkındalık yarattığı ve olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, COVID-19 Aşısı, Aşılama, Sağlığı Geliştirme Davranışı, Koruyucu Hizmetler

PSYCHOLOGICAL, SOCIAL AND ETHICAL EFFECTS OF EDUCATIONAL EXPERIENCES IN THE THIRD AGE. SOME BASIC REMARKS

Dr. phil. Gerd Schuster¹

¹*Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Gerontology, Turkey*
gerdjohann.schuster@gmail.com

ABSTRACT

Purpose. Both social images of old age and gerontological concepts have long neglected the importance of learning and education in advanced life course. Due to the challenges of demographic development and its social implications, however, the view of the so-called Third Age has become sharper. This has contributed to the fact that learning and education are not only understood as lifelong implicit processes, but also that explicit formal educational settings are increasingly offered for older people. The question is no longer *whether* learning and education are still possible in later life, but *what effects* they have for the individual and for society and under what conditions.

Problem. Today education in the Third Age plays a central role in dealing with the challenges of demographic and rapid technological developments as well. But on the other hand especially formal educational concepts for the Third Age can also lead to an overemphasis of the active side of life, narrow and externally determined definitions of education and to new social pressure – not to mention those older people who do not master the technical aids or whose living conditions do not allow them to participate. The terrible situation during the Covid 19 - crisis made these problems abundantly clear. Thus, learning and education in general, in the Third Age in particular, need to be placed in an expanded conceptual context in order to meet the diversity of needs of older people. But what insights are available for such a context?

Method. On the basis of fundamental philosophical reflections it will be necessary to clarify what is meant by the terms learning and education. The answers of philosophy are to be related to findings from the empirical sciences, that deal with learning and education in the Third Age. Since learning and education are closely related to human practice and perhaps even aim at it, the practice itself will have to be examined more closely in addition to philosophy and science. In the latter practical context *adult education* and *education work* for the elderly seem to be suitable approaches.

Findings. Learning and education are not limited to knowledge and qualifications, but also include skills, abilities and experiences that promote effective, creative commitment with current or future tasks and requirements. Furthermore, both are embedded in social and political connotations. Learning and education take place in culture, shape culture and are shaped by culture. They occur in every dimension of life: life-long, life-wide and life-deep. Current research indicates that the practice of cognitive skills can improve working memory, the status of fluid intelligence, and retard degradation processes. Thus we can assume that both fluid abilities and crystallized abilities depend on everyday practice. And furthermore: their tendency to decrease in older age may be caused not only by a certain degree of biodegradation but at least partly by social circumstances.

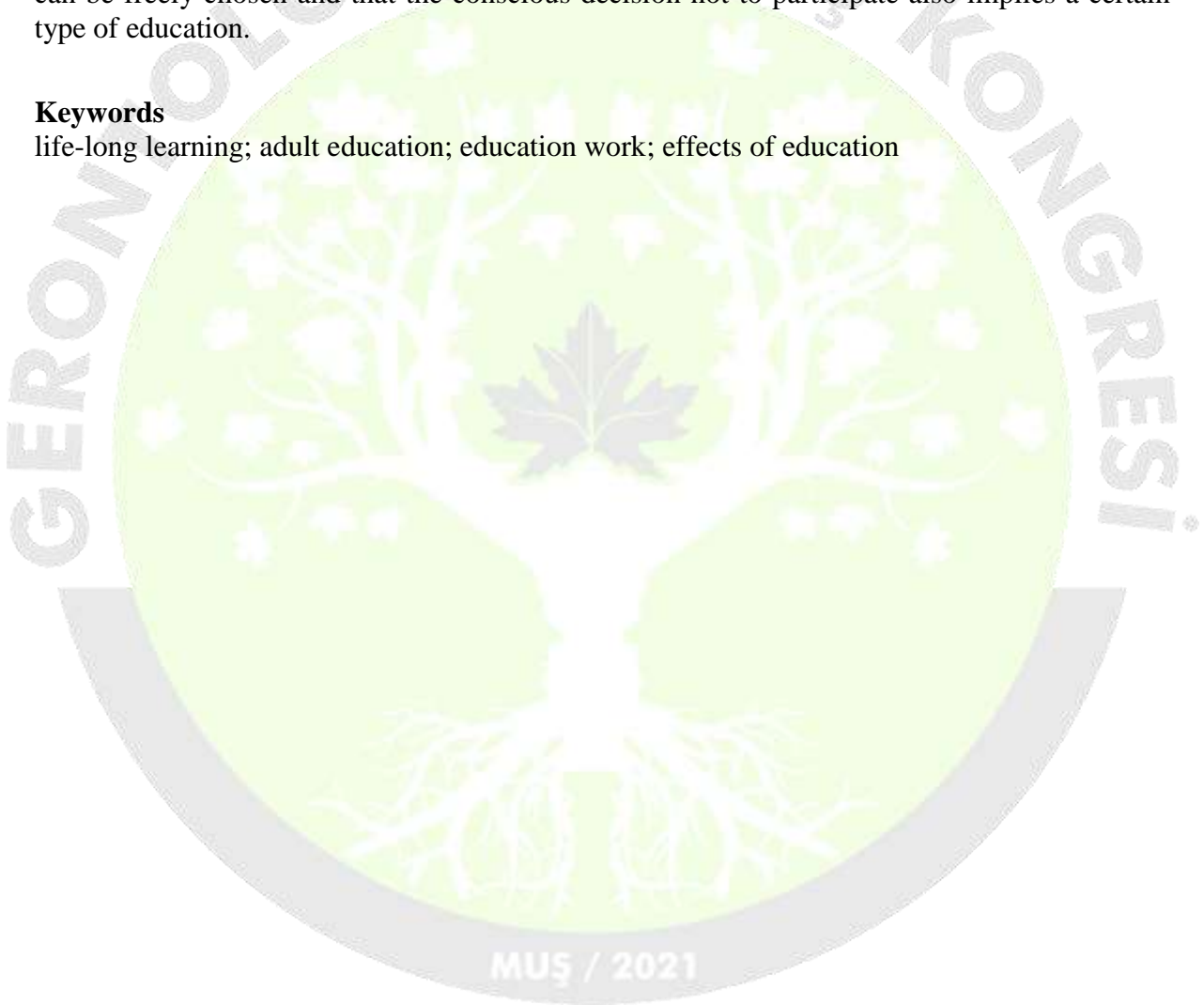
Results. Learning and education processes are important during the entire lifespan. Education, education work, and educational experiences have significant positive impacts

both on the individual and on society. Thus it is an important political task to support different ways of participation in educational programs for old aged persons. Educational programs might have multifaceted positive effects on coping with the private life, for example to improve practical skills and abilities as better caring for relatives, cooking healthy food or to sustain mobility. Different educational offers in different settings is an important prerequisite for aging in dignity. Educational experiences in the Third Age must not lead to a new sort of social pressure, exclusion or exclusiveness. Active social participation leads to a continuous everyday training and preservation of cognitive, mental and physical abilities. And these abilities contribute to the preservation of social networks. They prevent social isolation and enhance self-esteem and identity. All the described personal effects of education are important conditions to understand and shape the rapidly changing social world during the whole life span. However, it must always be ensured that the offers for education can be freely chosen and that the conscious decision not to participate also implies a certain type of education.

Keywords

life-long learning; adult education; education work; effects of education

ASSISTING ROBOTS IN THE CARE OF THE ELDERLY

Martin Pallauf¹

¹*Paracelsus Medical University, Institute of Nursing Science and Practice, Salzburg, Austria*
martin.pallauf@pmu.ac.at

ABSTRACT

Problem: The provision of care for older people will become more difficult in the future, since on the one hand the number of people in need of care will increase, and on the other hand there is already a shortage of nursing staff, which is likely to increase in the future. Robots, which are already being investigated in various applications, represent one possibility for supporting the care of older people. In particular, so-called humanoid service robots can be mentioned here. One such robot is NAO, which was investigated in the present project.

Aim: To elaborate on the possibilities that a humanoid service robot such as NAO can offer to support the care of the elderly.

Method: A literature review was conducted in a first step to identify possible application scenarios. In a second step, workshops were conducted with nursing students and with nursing staff to determine concrete application possibilities.

Results: The literature research revealed a large number of possible applications that can be classified. Applications were also developed in the workshops. On the one hand related to NAO, on the other hand generally related to robots. In addition, some application scenarios were worked out step by step to be made available in the form of a process flow for NAO. Finally, NAO was programmed in the form of a prototype with some of the suggestions and scenarios were evaluated in the laboratory.

Conclusion: The use of robots in the care of older people can offer both advantages and disadvantages. Caregivers can be relieved through this. However, this occurs primarily through activities that NAO cannot perform. In addition, care must be taken that service robots are used to supplement and relieve caregivers, but by no means as a substitute.

Keywords: care robots, service robots, geronto-technology

LONELINESS AND PANDEMIC: A PHILOSOPHICAL DISCOURSE

Prof. Dr. Esfandiar TABARİ

<http://GSR.Institute>

ABSTRACT

It is not easy to talk about Corona. There are differing views in public discourse, but dissent is often met with anger. There are several reasons for this sensitivity, the most important of which is the magnitude and speed of events that have made many countries incapable of managing this crisis. A pandemic has created fundamental fears. One fear relates to the virus itself: illness, death, the collapse of the health system. Second, the economic consequences, which in some cases are devastating. Third, the fight against the virus, which has limited fundamental rights.

It is important to know, that we don't just have a unified reality for which we may need a unified solution. This means that the decision about restrictions must not only be made from a medical point of view, but all aspects such as social, psychological, gerontological and, of course, economical ones must be considered. A one-sided act from one point of view, e.g. virological, can cause enormous social problems. Social distance can lead to the socialization of distance and even more structural loneliness of people in the society

Keywords: Pandemic, loneliness, discourse

MUŞ / 2021

PSYCHO-SOCIAL LIFE CHALLENGES AMONG OLDER ADULTS DURING COVID-19 PANDEMIC: HOW PROFESSIONALS MIGHT PSYCHOLOGICALLY EMPOWER OLDER ADULTS?

Prof.Dr. Emre Şenol DURAK¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal University, Department of Psychology
emresenoldurak@gmail.com

ABSTRACT

The COVID-19 pandemic that shook the world has left scars on people. Older adults have been highly adversely affected by COVID-19. The COVID-19 Pandemic has led to the loss of normal life routine. Therefore, in terms of psychological characteristics, the reactions given to the grieving process and the reactions given during the pandemic process are quite similar. The life threat posed by the pandemic on older adults and the limited opportunities of older adults to access psycho-social resources have increased the psychological effects of the pandemic. In this presentation, the psycho-social difficulties of older adult individuals in the pandemic process will be discussed. In addition, emotional, behavioral and cognitive interventions to overcome the difficulties created by the pandemic among older adults will be examined in detail. The duties of professionals will be discussed within the framework of the psychological empowerment of older adults in the face of the difficulties created by the pandemic.

Keywords: Older adults, pandemic, loss of normal daily routine, psycho-social life challenges, psychological empowerment

DEPRESSION IN OLDER ADULTS DURING COVID-19 PERIOD

Deniz Akkaya KOZAK¹, Öğr. Gör. N. Tuğba BAHAR², Doç. Dr. Gülüşan Özgün BAŞIBÜYÜK¹

¹Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye
denizakkaya07@hotmail.com

gozgun@akdeniz.edu.tr

²Giresun Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Yaşlı Bakımı Programı, Giresun, Türkiye

tugba.bahar@giresun.edu.tr

ABSTRACT

COVID-19, which was first seen in China and spread all over the world in a short time, threatens the respiratory system. For this type of coronavirus, which causes high mortality rates, those with chronic diseases and older adults are in the risk group.

Social isolation has been recommended as the primary measure of protection from the virus since the beginning of the pandemic. However, this precaution taken in order to protect physical health has affected the lives of individuals in all age groups psycho-socially. Older adults have been exposed to social isolation for longer than other age groups while trying to cope with the presence of a deadly epidemic due to their high risk group. The freedoms of older adults, who had to establish their connections with the outside world through others, were also restricted to a certain extent during this period. In addition, the fact that the measures taken for older individuals differ from those of other age groups has led to the exclusion of older individuals by the society and exposure to discrimination discourses. With the prolongation of social isolation, depression has increased in older adults whose social networks have come to the breaking point, distanced themselves from social support sources, faced discrimination and become dependent on others.

Depression arises with the combination of bio-psycho-social factors and causes difficulties, reluctance and unhappiness in adapting the individual to social life. Depression in old age; It manifests itself with symptoms such as introversion, deterioration in sleep patterns, loss of appetite, avoidance of expressing emotions, and reluctance to express their thoughts. Depression has a connection with concepts such as well-being, quality of life and life satisfaction. Depression, which reduces the quality of life; Falling in old age is also a risk factor for neurodegenerative diseases such as dementia and Parkinson's.

Older adults should be informed about depression and should be told where to find resources for support when needed. By contacting local and central government, the needs of older individuals should be determined and home health and home care services should be provided. Home exercise programs and education programs that support lifelong learning, which older adults can participate in, will contribute to the aging of individuals in place.

Keywords: Older adult, depression, COVID-19

COVID-19 SALGIN SÜRECİNDE YAŞLI YETİŞKİNLERDE YALNIZLIK

Mustafa DURMUŞ¹

¹Muş Alparslan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Muş, Türkiye,
saremeryem01@gmail.com

ÖZET

Amaç: Bu araştırmada COVID-19 salgın sürecinde yaşlılarda yalnızlığı etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Problem: COVID-19 krizi dünya çapında benzeri görülmemiş bir kriz olarak ortaya çıkmıştır. Fiziksel etkisinin yanı sıra, COVID-19 salgını insanların yaşamlarında birçok değişikliği de beraberinde getirdi. Yaşlanma süreci ile birlikte ortaya çıkan olumsuz değişimlerden olan fiziksel yetersizlik, rol kaybı, yalnızlık, stres, depresyon, kaygı gibi psiko-sosyal sorunlar COVID-19 sürecinde daha fazla arttığı görülmektedir. COVID-19 salgını yaşlıları psikolojik, sosyal veya işlevsel yönden etkilemektedir. Yapılan çalışmalarda yaşlı bireyler arasında yalnızlık yaşama durumunun artış gösterdiği, ileri yaş grubunda ise bu oranın daha yüksek seviyelere ulaştığı bildirilmektedir. Kendini yalnız hisseden yaşlı yetişkinler, COVID-19 salgınıyla mücadele sürecinde yaşadıkları sosyal izolasyon ruhsal problemlerin oluşmasına neden olabilmektedir. Sosyal izolasyon ve yalnızlık, yaşlı insanların anksiyete depresyon, bilişsel bozukluk, kalp hastalığı ve ölüm riskini arttırmaktadır. Yaşlılık insanların önemli ölçüde olgunluğa eriştiği bir dönemdir. Yaşlılık, çoğu zaman yaşamın çaresizliği ve yalnızlığı ile dolu bir dönem olarak olumsuz şekilde değerlendirilir. Yalnızlık; bir yere aidiyet hissetmeme, insan ilişkilerindeki bazı eksiklikler gibi birçok şekilde açıklanabilmektedir. Dolayısıyla, yaşlıların yeterli duygusal desteklerinin olmaması, sınırlı arkadaşlık ilişkilerinin olması yalnızlıklarını arttırmaktadır. Yalnızlık duygusu yaşlı bireylerin hayat kalitesini düşürmektedir. Yalnızlık duygusunun iki boyutu olduğu düşünülmektedir. Birincisi sosyal yalnızlık, diğeri ise duygusal yalnızlık boyutlarıdır. Sosyal yalnızlık boyutu, sosyal anlamda etkileşimin yetersiz olarak algılanmasını; duygusal yalnızlık boyutu ise yakın ilişki kurmada zayıflık ve reddedilme hissini içermektedir.

Sonuç: Sağlık çalışanlarının yaşlı yetişkinlere yönelik online olarak danışmanlık hizmetlerinde yer alması, yaşlı yetişkinlerin yalnızlık düzeylerini azaltabilir. Ayrıca online olarak verilecek danışmanlık hizmetlerinin yaşlı yetişkinlerin salgın süreçlerinde yalnızlığa neden olan faktörlerin belirlenmesinde yol gösterici olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, yalnızlık, yaşlı yetişkinler.

THE IMPORTANCE OF NONPHARMACOLOGICAL APPROACH IN THE MANAGEMENT OF DELIRIUM IN AN ELDERLY COVID-19 PATIENT: CASE REPORT

Sibel ÇAVDAR¹, Sumru SAVAS¹

¹Ege University Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine, Department of Geriatrics,
Turkey

sibelilgun@gmail.com

drsumrusavas@gmail.com

ABSTRACT

Aim: The COVID-19 pandemic has changed our lives and brought social isolation, limited contact with family and friends, loneliness, and decreased communication behind masked faces. It was the elderly population who were most affected negatively by these changes. In addition to this, it was again the elderly population who had a severe clinic due to COVID-19 that required hospitalization. As a result of these, the number of elderly patients with delirium has increased. We have prepared this case report to emphasize the importance of non-pharmacological approach in elderly patients with delirium.

Background: Delirium is the most common complication affecting hospitalized patients over the age of 65. It is an acute neuropsychiatric condition with confusion and associated with negative outcomes such as prolonged hospitalization, morbidity, and mortality. Delirium is also associated with long-term cognitive and functional decline. Due to the COVID-19 pandemic, the number of elderly patients in hospitals and intensive care units (ICU) are increased. Patients with COVID-19 are at increased risk for delirium due to many factors such as central nervous system (CNS) invasion, induction of CNS inflammatory mediators, secondary effect of other organ system failures, effect of sedative strategies, prolonged mechanical ventilation, immobilization and social isolation and quarantine without family.

Case report: Here, we would like to emphasize the importance of non-pharmacological approach and family contact in an 81-year-old COVID-19 patient who developed delirium in the ICU. He was discharged early due to his appropriate COVID-19 medical condition, and he was given medical support at home with the effort of the family. He recovered from delirium with non-pharmacological approaches such as family support and contact, cognitive and verbal stimulation, day and night awareness in his home follow-up. The state of consciousness and functionality reached his basal level at the end of the period.

Conclusion: Antipsychotics and other pharmacological treatments are effective in the treatment of hallucinations and agitation, but do not reduce the duration of delirium. Non-pharmacological strategies such as early mobilization, reduction of sleep deprivation causes and reorientation measures are important in preventing delirium.

Keywords: COVID-19, Delirium, Case report, nonpharmacological treatments

YAŞLI BİR COVID-19 HASTASINDA DELİRYUM YÖNETİMİNDE NONFARMAKOLOJİK YAKLAŞIMIN ÖNEMİ: OLGU SUNUMU

Sibel ÇAVDAR¹, Sumru SAVAŞ¹

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri Bilim Dalı, İzmir, Türkiye
sibelilgun@gmail.com
drsumrusavas@gmail.com

ÖZET

Amaç: COVID-19 salgını hayatlarımızı değiştirerek bizlere sosyal izolasyon, aile ve arkadaşlarla sınırlı temas, yalnızlık ve maskeli yüzler ardından azalan iletişim getirmiştir. Bu olumsuz değişikliklerden en çok etkilenen yaşlı nüfus olmuştur. Buna ek olarak, COVID-19 enfeksiyonu nedeniyle hastaneye yatmayı gerektiren ağır bir kliniğe sahip olan yine yaşlı nüfus olmuştur. Bunların sonucunda deliryumlu yaşlı hasta sayısı artmıştır. Bu olgu raporunu deliryumlu yaşlı hastalarda nonfarmakolojik yaklaşımın önemini vurgulamak için hazırladık.

Problem: Deliryum, 65 yaş ve üzerinde hastanede yatan hastaları etkileyen en yaygın komplikasyondur. Deliryum; hastanede yatış süresini uzatan, morbidite ve mortalite gibi olumsuz sonuçları olan konfüzyonla seyreden akut bir nöropsikiyatrik durumdur. Deliryum ayrıca uzun süreli bilişsel ve işlevsel düşüşle de ilişkilidir. COVID-19 pandemisi nedeniyle hastanelerde ve yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) yaşlı hasta sayısı artmaktadır. COVID-19'lu hastalar; merkezi sinir sistemi (MSS) invazyonu, MSS inflamatuvar mediatörlerinin indüksiyonu, diğer organların yetmezliklerinin sekonder etkisi, sedatif stratejilerin etkisi, uzamış mekanik ventilasyon süresi, immobilizasyon, sosyal izolasyon ve aile olmadan karantina dahil olmak üzere pek çok faktör nedeniyle deliryum için hızlandırılmış risk altındadır.

Olgu sunumu: Burada, COVID-19 sebebi ile yoğun bakım ünitesine yatırılan ve takibinde deliryum gelişen 81 yaşındaki hastamızda nonfarmakolojik yaklaşım ve aile iletişiminin önemini vurgulamak istiyoruz. Hastamız COVID-19 ilişkili sağlık durumunun uygun olması nedeniyle deliryum geliştikten sonra YBÜ'den erken taburcu edilmiştir ve ailenin çabalarıyla hastaya evde tıbbi destek verilmiştir. Ev takibinde aile desteği, sürekli iletişim, bilişsel ve sözel uyarıların artırılması, gündüz ve gece farkındalığı gibi farmakolojik olmayan yaklaşımlarla çok kısa sürede hastada oryantasyon sağlanarak deliryum tablosu gerilemiştir. Bilinç durumu ve işlevselliği süreç sonunda temel düzeyine ulaşmıştır.

Sonuç: Antipsikotikler ve diğer farmakolojik tedaviler halüsinasyon ve ajitasyon tedavisinde etkilidir ancak deliryum süresini azaltmaz. Erken mobilizasyon, uyku yoksunluğu nedenlerinin azaltılması ve yeniden oryantasyon önlemleri gibi farmakolojik olmayan stratejiler deliryumun önlenmesinde önemlidir.

Anahtar kelimeler: COVID-19, Deliryum, Olgu sunumu, Nonfarmakolojik yaklaşım

YAŞLILARDA SAÇ VE TIRNAK HASTALIKLARI

Ezgi BUDAK¹, Nese KARAKAS²

¹Malatya Turgut Özal Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Malatya, Türkiye,
ezgibudak3444@gmail.com

²Malatya Turgut Özal Üniversitesi Malatya Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, Türkiye,
nese.karakas@ozal.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada yaşlılarda sık görülen saç ve tırnak hastalıklarını güncel literatür ışığında tartışıp, konu ile ilgili farkındalık yaratmayı amaçladık.

Problem: Doğumdan sonra beklenen yaşam süresinin uzamasıyla toplum içinde yaşlı nüfus oranı her geçen gün artmaktadır. Bu nedenle yaşlı bakımı her geçen gün daha fazla önem kazanmaktadır. Yaşlı hastalarda saç ve tırnak hastalıkları çok sık görülmesine rağmen sıklıkla sağlık profesyonelleri tarafından göz ardı edilmektedir.

Yöntem: Sistematik derlemede, PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic review and Meta-Analysis) bildirgesi rehber alındı. Literatür taraması Google Scholar ,PubMed, Medline, ScienceDirect, Wiley Online Library veri tabanlarında “yaşlı”, “tırnak”, “saç”, “hastalık” anahtar kelimeleri kullanılarak yapıldı. İngilizce veya Türkçe hakemli dergilerde 2011 ve 2021 tarihleri arasında yayımlanan çalışmalar derlemeye dahil edildi.

Bulgular: Yaşlanmayla birlikte ortaya çıkan morfolojik, fizyolojik, metabolik değişiklikler nedeniyle saç ve tırnak hastalıkları geriatrik hasta grubunda daha fazla görülmektedir. İlerleyen yaşla birlikte saç köklerinin sayısı, büyüme hızı ve saçın çapı azalır. Tırnakların büyüme hızı azalır, plağı kalınlaşır. Lunula boyutu küçülür. Yaşlılarda komorbidite, polifarmasi nedeniyle saç ve tırnak hastalıklarının tedavisi ve bakımı genç erişkinlerinkinden farklılık göstermektedir. Geriatrik hastalarda sık karşılaşılan saç hastalıkları androgenetik alopesi, senil alopesi, frontal fibrozan alopesi ve kafa derisinin eroziv püstüler dermatozdur. Başlıca tırnak hastalıkları ise kırılabilir tırnaklar, trakyonişi, onikauxis, pachyonychia, onikogrifoz, onikofoz, onikoklavus, onikokriptoz, onikoliz, enfeksiyonlar, enfestasyonlar, kıymık kanamalar, subungual hematoma, subungual ekzostoz ve malignitelerdir. Tırnakla ilgili problemlerde altta yatan diabet, vasküler bozukluk ve immunosupresyonu ayırt etmek için ayrıntılı anamnez ve ayırıcı tanı çok önemlidir. Tırnak hastalıklarının tedavisinde cerrahi yöntemler, üreli preparatlar, topikal tırnak güçlendiriciler, biotin içeren oral preparatlar kullanılmaktadır.

Sonuç: Yaşlanmayla birlikte bireylerde saç ve tırnak hastalıklarının görülme olasılığı artmaktadır. Fakat konuyla ilgili literatürde sınırlı sayıda çalışma vardır. Saç ve tırnak hastalıkları yaşlı bireylerin yaşam kalitelerini olumsuz yönde etkileyebilir. Konuyla ilgili özellikle sağlık bakım profesyonellerinin farkındalığının artırılmasına yönelik literatürde daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: saç, tırnak, yaşlı, hastalık

THE EFFECTS OF THE COVID-19 PANDEMIC ON THE ELDERLY AND SPIRITUAL CARE: A REVIEW STUDY

Emel BAHADIR YILMAZ¹

¹*Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Giresun, Türkiye,*
ebahadiryilmaz@yahoo.com

ABSTRACT

In COVID 19 times, organization and attendance of group physical activities were decreased which were also creating and strengthening social ties and provides encouragement (İlgili and Gökçe-Kutsal, 2020). COVID-19 risks aggravating social exclusion of older persons through measures to restrict movement and contact such as stay-at-home restrictions, quarantines, and lockdowns. COVID-19 is escalating entrenched ageism, including agebased discrimination and stigmatization of older persons. For the many millions of older persons who live in care facilities, physical distancing measures that restrict visitors and group activities can negatively affect the physical and mental health and well-being of older persons, particularly those with cognitive decline or dementia, and who are highly care-dependent (United Nations, 2020).

The COVID experience has caused us to reflect on quality of life, health and well-being and, just as important, end of life. The unknown nature of Coronavirus, lack of vaccine, medication, or an agreed upon treatment protocol have made the process of crisis management more difficult and the emotional, social, and economic consequences of the disease have brought about more complex situations and more vulnerable people (Heidari et al., 2020). During the COVID-19 pandemic, spiritual care forms a vital component of holistic health management, especially in terms of coping, coming to terms with illness, suffering and ultimately death (Roman et al., 2020). For these reasons, meeting or supporting the spiritual needs of elderly individuals can protect them against physical and psychological distress during the pandemic process. Spirituality can also a positive effect on health and well-being in elderly people (McDonnell-Naughton et al., 2020).

The concept of spirituality is a dynamic and internal dimension of humanity that the individual seeks for meaning, purpose, and transcendence and experiences in his relationships with himself, family, others, society, and nature (Clark & Hunter, 2019). Spirituality is a way to find hope, meaning, and purpose in a frenetic World. Many definitions of spirituality include the concept of providing meaning, hope, and purpose to an individual, while other definitions conflate spirituality with religion (Rogers & Wattis, 2015). In fact, Kang (2003) mentioned six spiritual dimensions in psychospiritual integration: becoming, meaning, being, centredness, connectedness, and transcendence. These dimensions explain personal growth, intrinsic purposefulness, experience of being, inner stability, relationship with all of life and the universe, and drive and goal.

Kılınçel et al. (2020) found that the COVID-19 quarantine in Turkey increased anxiety and loneliness levels in geriatric population. Yamada et al. (2020) reported that physical activity among community-dwelling older adults in Japan significantly decreased. The loneliness of Dutch older people increased in the pandemic; personal losses, worries about the pandemic, and a decline in trust in societal institutions were associated with increased mental health problems and especially emotional loneliness (van Tilburg et al., 2021). Parlapani et al. (2020) reported moderate to severe depressive symptoms (81.6%), moderate to severe anxiety

symptoms (84.5%), as well as disrupted sleep (37.9%). Women reported significantly higher levels of COVID-19–related fear, more severe depressive symptoms and sleep disturbances, as well as higher levels of intolerance of uncertainty.

To meet spiritual needs, Desmet et al. (2020) determined that it took place in four stages. These; 1) Identifying spiritual needs, and 2) Addressing spiritual needs. In studies conducted on the subject, some spiritual needs of the elderly have been defined. Desmet et al. (2020) found that elderly people during the hospitalization had (a) the need to be connected with others or with God/the transcendent/the divine, (b) religious needs, (c) the need to find meaning in life, and (d) the need to maintain one's identity. Jadidi et al. (2021) determined that the elderly's spiritual needs were classified into three main themes: religious needs (individual and collective religious practices), existential needs (meaning of life, purpose of life, and peace), and communication needs (relationship with God and others). In another study, the spiritual wishes and needs of older people with early-stage dementia: the wish to turn back time, the need to instill meaning into past experiences, the need to rely on faith-based strength, and the wish to have one's remaining life under control (Chen et al., 2019).

Nurses used two strategies to understand the spiritual needs of older people: 1) Learning about and developing an understanding of spiritual needs through verbal and nonverbal expression, and 2) Learning about and developing an understanding of spiritual needs by valuing older people's spiritual backgrounds (Toivonen et al., 2018). Straßner et al. (2019) suggested holistic care program for elderly people. Holistic care program included exploring their personal resources and spiritual needs, including the need for more social contact and self-care activities, informing all patients about social activities for seniors in the community and about nonpharmacological treatment alternatives, receiving a diary and asking to document when and how they conduct social or self-care activities, describing self-care activities (simple exercises and home remedies) to reduce frequent symptoms in old age, introduction to the definition of spirituality, the concept of spiritual care, and conducting a spiritual needs assessment based on videos of real patients and role plays with trained actors.

Keywords: COVID-19 outbreak, elderly people, spirituality, nursing care.

IS ABUSE AND VIOLENCE AGAINST OLDER WOMEN FOLLOWED ENOUGH DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS?

Ebru SOLMAZ¹, Emine Serap ÇAĞAN²

¹Ağrı İbrahim Çeçen University, School of Health, Department of Midwifery, Turkey,
esolmaz@agri.edu.tr

²Ağrı İbrahim Çeçen University, School of Health, Department of Midwifery, Turkey,
escagan@agri.edu.tr

ABSTRACT

Aim: This review was planned to examine the abuse and violence perpetrated on elderly women during the COVID-19 pandemic.

Method: The literature search was conducted using the keywords "older women", "COVID-19", "violence" and "abuse" in Google Scholar and Pubmed databases.

Findings: The COVID-19 pandemic has caused and continues to exacerbate existing inequalities between countries and geographies. This aggravation has reached the smallest building block of the society, the family unit, and has begun to leave its effects. Violence and abuse is one of the biggest side effects of the COVID-19 pandemic on families. Especially older women are exposed to abuse by their spouses, adult children, caregivers and/or other families they live with. It has been reported that abuses have increased further due to COVID-19 pandemic restrictions. A project tracking violence against women in the United Kingdom found that between 23 March and 12 April, deaths from domestic abuse increased at twice the average rate over the previous 10 years. However, data on the abuse of older women are insufficient. In the report submitted by Human Rights Watch to the UN, it was stated that 21.8% of female participants over 49 years of age did not collect data on violence in the US-based Demographic Health Survey conducted and funded in more than 90 countries. Considering that women live an average of 74 years in today's conditions, it is seen that this practice ignores at least one third of the average woman's life, that is, an important third of her life. When the literature is reviewed, urgent steps should be taken to address the risks of abuse and violence faced by older women during pandemic restrictions.

Conclusion: The COVID-19 pandemic has revealed a number of negative consequences in society. Older women are among the most vulnerable to these problems for many reasons. Large scale studies are needed to be the spokesperson for this vulnerable group and to develop health policies. In addition, healthcare professionals should be aware of the risks and consequences of violence against older women and provide support and appropriate medical treatment to those affected. Older women may be disproportionately affected and may have additional needs. Maintain essential medical services, including the availability of necessary medicines and other supplies.

Keywords: Older women, violence, COVID-19, pandemic

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE YAŞLI KADINLARA UYGULANAN İSTİSMAR VE ŞİDDET YETERİNCE TAKİP EDİLİYOR MU?

Ebru SOLMAZ¹, Emine Serap ÇAĞAN²

¹Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Ağrı, Türkiye
esolmaz@agri.edu.tr

²Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Ağrı, Türkiye
escagan@agri.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu derleme, COVID-19 pandemisi sürecinde yaşlı kadınlara uygulanan istismar ve şiddeti incelemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Literatür taraması Google Akademik ve Pubmed veri tabanlarında, “yaşlı kadınlar”, “COVID-19”, “şiddet” ve “istismar” anahtar kelimeleri kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: COVID-19 salgını, ülkeler ve coğrafyalar arasındaki mevcut eşitsizliklerin ortaya çıkmasına neden olmuştur ve şiddetlendirmeye devam etmektedir. Bu şiddetlenme toplumun en küçük yapı taşı olan aile birimine kadar inmiştir ve etkilerini bırakmaya başlamıştır. Şiddet ve istismar COVID-19 pandemisinin aileler üzerindeki en büyük yan etkilerinden biridir. Özellikle yaşlı kadınlar eşleri, yetişkin çocukları, bakıcıları ve/veya birlikte yaşadıkları diğer aileleri tarafından istismara maruz kalmaktadır. COVID-19 pandemi kısıtlamaları nedeniyle istismarların daha da arttığı bildirilmiştir. Birleşik Krallık'ta kadına yönelik şiddeti izleyen bir projede, 23 Mart ile 12 Nisan tarihleri arasında aile içi istismardan kaynaklanan ölümlerin, önceki 10 yıldaki ortalama orana göre iki kat daha fazla arttığı bulunmuştur. Ancak yaşlı kadınların istismarına yönelik veriler yetersizdir. İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün BM'ye sunduğu raporda, ABD merkezli 90'dan fazla ülkede yürütülen ve finanse edilen Demografik Sağlık Araştırması'nın 49 yaş üstü kadın katılımcıların %21,8'inin şiddete ilişkin verilerinin toplanmadığı açıklanmıştır. Günümüz şartlarından kadınların ortalama 74 yıl yaşadığını kabul ederek, bu uygulamanın ortalama bir kadının hayatının en az üçte birini, yani kadının hayatında önemli bir üçte birini yok saydığı görülmektedir. Literatür incelendiğinde pandemi kısıtlamaları sırasında yaşlı kadınların maruz kaldığı istismar ve şiddet risklerini ele almak için acil adımlar atılmalıdır.

Sonuç: COVID-19 pandemisi toplumda bir dizi olumsuz sonucu ortaya çıkarmıştır. Yaşlı kadınlar, birçok nedenden dolayı bu sorunlara karşı en savunmasız olan grupta yer almaktadır. Bu savunmasız grubun sözcüsü olmak ve sağlık politikaları geliştirmek amacıyla geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca sağlık çalışanları, yaşlı kadınlara yönelik şiddetin risklerinin ve sonuçlarının farkında olmalı ve etkilenenlere destek ve uygun tıbbi tedavi sağlamalıdır. Yaşlı kadınlar, orantısız şekilde etkilenebilir ve ek ihtiyaçları olabilir. Gerekli ilaçların ve diğer malzemelerin mevcudiyeti de dahil olmak üzere, temel tıbbi hizmetlerin sürdürülmesi sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı kadınlar, Şiddet, Covid-19, Pandemi

MODERN YAŞLILIK VERSUS MODERN DIŞI İHTİYARLIK

Doç. Dr. Ejder ULUTAŞ¹

¹Muş Alparslan Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü, Muş, Türkiye,
e.ulutas@alparslan.edu.tr

ÖZET

Yaşlılık ve ihtiyarlık, ilk etapta farksız gibi görünen iki kavramdır. Gündelik dilde birbirinin yerine kolaylıkla ikame edilebilen bu iki ifade biçimi esasında farklılık arz etmektedir. Yaşlı ve ihtiyar kavramları salt kelime olarak değil aynı zamanda sahip oldukları anlamlar itibariyle de birbirinden ayrılmaktadır. Modern dünyanın talep ve telkin ettiği yaşlılık halleri genç ve diri kalmak üzerinden kurgulanmaktadır. Modern dışı toplumsallıklarda ise ihtiyarlamak hayatın olağan akışına uygun bir sürecin adı olmaktadır. Modern dünyanın yaş alan bireyleri ve bu bireylerden beklenen performans tüketim kültürüyle iç içe seyretmektedir. Modern dışı ihtiyarlığın ürettiği motivasyon ise geleneği kurma ve sürdürme temellidir. Yaş alma söylemi, sürekli diri, hareketli olmayı, genç kalmayı ve tüketmeyi normalleşmenin bir parçası olarak kodlamaktadır. İhtiyarlık ise insan ilişkilerinin tecrübeye dayalı noktalarında belirlemeyi tercih etmektedir.

Bu çalışmada, gündelik yaşamda birbirinin yerine kullanılan iki kavrama odaklanılmıştır. Çalışmada bu durumun önemli bir probleme denk düştüğü iddia edilmektedir. İhtiyarlık ve yaşlılık birbirinden farklı imgeler barındıran, çoğu zaman yekdiğerini olumsuzlayan sacayakları üzerine kurulmuştur. Giyim kuşamdan, yeme içmeye oradan kır ve kent hayatının her noktasında farklı kamusalıklar üreten bu iki tipoloji, modern ve modern dışı toplum tiplerini özetlemektedir. Modern toplumun tüketen, yaş alan, vücudunu diri tutmaya çalışan yaşlısı vardır. Modern dışı toplumsallıkların ise deforme olan vücudu ile olağan süreci tecrübe eden, hikmet sahibi olması istenen ihtiyarı vardır. Bu bakış açısı etrafında, birbirinden farklı ilişki biçimleri üreten insan tipleri, dökümanter metotla analiz edilmektedir. Sosyal medya, sağlık sektörü ve gündelik yaşamın kamusalığında var olan bu tipler, gözlem ve dokümanlarla ele alınmaktadır. Buna göre ihtiyar ve yaşlı tipinin farklı toplum tiplerine denk düştüğü söylenmektedir. Bu iki tip, modern ve modern dışı ilişkilerde birbirinin ötekisi olarak varlık sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, İhtiyar, Modern, Modern Dışı, Toplumsal Tip

TÜRKİYE'DE 'İKİGAI' ÜZERİNE YAŞLILARIN BAKIŞ AÇISI: GERONTOLOJİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇEVRESİNDEKİ YAŞLILAR ÖRNEĞİ

İkuko MURAKAMI

*Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
mikuko1025@yahoo.co.jp*

ÖZET

Amaç: İkiğai dediğimizde; hem bireyin İkiğai kaynağı veya İkiğai nesnesi, hem de İkiğai'nin hissedildiği psikolojik durum (İkiğai-kan, yani İkiğai duygusu) akla gelmektedir (Kamiya, 1966). Bu çalışmada İkiğai üzerinde Türkiye'deki yaşlıların bakış açılarının araştırmasıyla birlikte ileride yaşlıların yaşam kalitesi ve mutlulukları için uğraşacak olan Gerontolog adaylarının bu konuyla ilgili bilgilere sahip olmaları ve bununla ilgili araştırma motivasyonunun sağlanması amaçlanmıştır.

Problem: Türkiye'de İkiğai kavramı yeni tanıtılmaktadır. Bu kavram, yaşam memnuniyeti, iyi olma hali ve subjektif mutluluk duygusu ile farklı olarak geleceğe yönelik bakış açısını içerir. Yaşlılık döneminde insanların kendi hayatını tamamlamak açısından bu konu önem arz etmektedir.

Yöntem: Araştırma, 2019-20 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde, Gerontoloji Bölümü 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin memleketinde bulunduğu pandemi sürecinde onların çevresinde bulunan ailesi, akrabası veya komşusu vb. ile yapılmıştır. Araştırmanın evreni öğrencilerin memleketleridir ve örnekleme ise onların çevresinde bulunan yaşlılar olmuştur. Katılımcılara demografik bilgiler ile birlikte "ikiğai-9" (İkiğai Bilinci Ölçeği) İngilizcesinin Türkçe çevirisi formu uygulanmıştır ve elde edilen bütün veriler, SPSS programına kaydedilip analiz edilmiştir.

Görüşmeler kapanma süreci olduğu için yüz yüze veya telefon ile yapılmıştır. Görüşme yapan öğrenci sayısı 52 kişidir ve toplam olarak 334 katılımcıya ulaşılmıştır. Katılımcılar görüşmeye 23 ilden katılmış ve çoğu Akdeniz bölgesindedir.

Bulgular: Katılımcıların 'Şimdiki yaşam ve hayat üzerine rahat ve olumlu duygular' ve 'Toplum ile ilişki içinde kendi varlığının anlamını olumlu algılayış' ile ilgili sorularda oldukça pozitif cevaplar verdiği görülmüştür. Buna karşın 'Geleceğe ilişkin pozitif ve olumlu tutumlar' ile ilgili sorularda diğer sorulara göre daha negatif cevaplar verilmiştir. Katılımcı yaşlıların, kendi yaşamı, hayatı ve varlığını olumlu değerlendirdikleri ancak geleceğe karşı pozitif olup olmamaları konusuna olumsuz baktıkları görülmektedir. -

SPSS programıyla yapılan regresyon analizi bulgularına göre, yaş ve ilköğretim mezunu olmak, İkiğai üzerinde negatif etkiye sebep olmaktadır. Diğer unsurların ise İkiğai üzerinde bir etkisi bulunmadığı görülmüştür. Görüşmeciler öğrencilerin değerlendirmesine göre; katılımcı yaşlıların bu terimi yeni öğrendikleri için onlara açıklarken zorlanmıştır. Özellikle memleketinde kırsal kesimde oturan öğrenciler, oradaki yaşlılarda Gerontoloji konusunda bilgisiz kaldığını fark etmişlerdir.

Sonuç: araştırmanın sonucunda katılımcıların yaşı ve eğitim seviyesine göre anlamlı farklılık görülmesine karşın cinsiyet arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Uluslararası çeşitli çalışmalarda da İkiğai düzeyine yönelik cinsiyetler arası bir farklılık bulunmadığına göre (Fido, Kotera & Asano, 2019) bu araştırmanın sonucu, önceki araştırmanın sonucunu desteklemektedir. Ancak İkiğai-kan ölçeğiyle yapılan bir çalışmada ileri yaş grubunda (85+

yaşı) daha genç yaş grubuna (65-84 yaşı) göre puan olarak düşük çıkmıştır. Cinsiyet farklılığında toplam puan olarak farklı görülmemiş ancak 'yaşama isteği' konusunda erkekler kadınlara göre daha yüksek puan almıştır ve anlamlı farklılık görülmüştür (Aoki, 2009). Buna göre cinsiyet arası farklılık üzerinde daha çeşitli araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Öğrenciler, kırsal kesimde yaşayan yaşlılarla görüşerek bir aydınlatma fırsatı elde etmiş ve kendi görevinin ne olduğunu yeniden fark etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: İkiğai, Yaşlıların bakış açısı, Gerontoloji öğrenciler

COVID-19 AND CARE OF OLDER ADULTS: SCOPING REVIEW OF TELE-CARE STUDIES IN THE AGING FIELD

Hande KIRIŞIK¹, Nilüfer KORKMAZ YAYLAGÜL²

¹Ankara Üniversitesi, Haymana Meslek Yüksekokulu, Yaşlı Bakımı Programı, Ankara, Türkiye,
handekirisik@hotmail.com

²Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
korkmaznilufer@hotmail.com

ABSTRACT

Aging in place refers to the ability of the individual to continue to live where he/she is aging with advancing age. The fact remains that, increasing health problems and need for care of older individuals have led to the need for cost-effective complementary care services that support aging in the home environment. Especially with the Covid-19 process, the importance of tele-care, an alternative model of care in the field of older adults care, has increased.

The aim of this study is to reveal the general trends, conceptual and methodological characteristics of existing studies by addressing the studies in the field of old age related to tele-care in the literature. In this study, document examination technique, which is a qualitative research pattern, was used. For this purpose, the studies on the selected subject were reviewed, screenings were made based on the criteria for inclusion and exclusion, and the necessary data were collected by summarizing the studies. Scoping review technique was used for the analysis of the data obtained. A total of 474 articles were reached on the literature review and 22 articles were included in the review.

According to the research findings, the most frequently studied country is the UK and the most commonly used research method is qualitative techniques. The study areas of the researches examined are divided into 4 thematics. These are the ones that are going to service use, chronic disease, ethics and cost-effectiveness. tele-care has an important place in the care of chronic diseases and greatly facilitates care. On the other hand, the study results show that the use of tele-care does not fully achieve but support independence within the home. When telecare is perceived as a threat to independent identity, it can cause social exclusion. In addition to the existing benefits, telecare also carries risks. Low levels of technology acceptance of older individuals and the complexity of tele-care devices can cause them to avoid the use of tele-care. While the expected result in the use of tele-care is to reduce maintenance costs, as a result of this review, it is seen that there is very little interest in the studies related to the cost effectiveness of the tele-care and the studies carried out in this regard show inconsistent results.

Keywords: Covid-19, older adult, care, tele-care, gerontology

COVID-19 VE YAŞLI BAKIMI: YAŞLILIK ALANINDA TELEBAKIM ÇALIŞMALARI İLE İLGİLİ BİR KAPSAM İNCELEMESİ

Hande KIRIŞIK¹, Nilüfer KORKMAZ YAYLAGÜL²

¹Ankara Üniversitesi, Haymana Meslek Yüksekokulu, Yaşlı Bakımı Programı, Ankara, Türkiye,
handekirisik@hotmail.com

²Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü, Antalya, Türkiye,
korkmaznilufer@hotmail.com

ÖZET

Yerinde yaşlanma ilerleyen yaşla birlikte bireyin yaşlandığı yerde yaşamaya devam edebilmesini ifade eder. Buna karşılık yaşlı bireylerin artan sağlık sorunları ve bakım ihtiyacı ev ortamında yaşlanmayı destekleyen, uygun maliyetli tamamlayıcı bakım hizmetlerine gereksinime neden olmuştur. Özellikle Covid-19 süreciyle birlikte yaşlı bakımı alanında alternatif bir bakım modeli olan telebakımın önemi artmıştır.

Bu çalışmanın amacı literatürde telebakımla ilgili yaşlılık alanında yapılan çalışmaları ele alarak mevcut çalışmaların genel eğilimlerini, kavramsal ve yöntemsel özelliklerini ortaya koymaktır. Bu çalışmada bir nitel araştırma deseni olan doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Bunun için seçilen konu ile ilgili yapılan çalışmalar taranmış, dâhil etme ve dışlama kriterleri esas alınarak elemeler yapılmış ve çalışmalar özetlenerek gerekli veriler toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizi için kapsam inceleme (scoping review) tekniğine başvurulmuştur. Toplamda 474 makaleye ulaşılmış ve eleme yapılarak 22 makale incelemeye dâhil edilmiştir.

Araştırma bulgularına göre, en sık çalışma yapılan ülke İngiltere ve en sık kullanılan araştırma metodu nitel tekniklerdir. İncelenen araştırmaların çalışma alanları 4 temaya ayrılmıştır. Bunlar; hizmet kullanımı, kronik hastalık, etik ve maliyet-etkinliktir. Telebakım kronik hastalıkların bakımında önemli bir yere sahiptir ve bakımı büyük ölçüde kolaylaştırmaktadır. Öte yandan çalışma sonuçları, telebakım kullanımının ev içinde bağımsızlığı tam olarak sağlamadığını ancak desteklediğini göstermektedir. Telebakım bağımsız kimliğe tehdit olarak algılandığında sosyal dışlanmaya neden olabilmektedir. Telebakım mevcut faydaların yanında riskler de barındırmaktadır. Yaşlı bireylerin teknoloji kabul düzeylerinin düşük olması ve telebakım cihazlarının karmaşıklığı telebakım kullanımından kaçınmalarına neden olabilmektedir. Telebakım kullanımında beklenen sonuç bakım maliyetlerini azaltmak iken bu inceleme sonucunda telebakımın maliyet etkinliği ile ilgili çalışmalara ilginin oldukça az olduğu ve bu konuda yapılan çalışmaların tutarsız sonuçlar gösterdiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, yaşlı, bakım, telebakım, gerontoloji

A REVIEW OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS' ACTIVITIES IN THE COVID-19 PANDEMIC IN THE FIELD OF AGEING

Lec. Dr. Merve Deniz Pak Güre¹

¹*Baskent University, Faculty of Health Sciences, Dept. of Social Work, Ankara, Turkey*
mdpak@baskent.edu.tr

ABSTRACT

Purpose: This study aims to reveal the activities of non-governmental organizations (NGOs) working in the field of old age during the COVID-19 pandemic.

Problem: The COVID-19 pandemic has had serious adverse physical, psychosocial, cognitive, and economic effects on the elderly, who are among the vulnerable groups. These effects have brought along serious symptoms, poor prognosis, and related loss of life caused by a coronavirus in the elderly. To cope with these effects and to support the elderly, curfews have been imposed and mobility has been significantly limited. These practices revealed stigmatizing and exclusionary attitudes towards the elderly, social isolation, and various mental health problems. To combat these problems, public institutions, local governments, private organizations, and non-governmental organizations have carried out various activities. A systematic review of these activities is critical in terms of evaluating the activities, identifying the deficiencies, and laying the groundwork for the following studies.

Method: Non-governmental organizations established to operate in the field of aging in Turkey formed the universe of the study. Accordingly, 99 NGOs registered with the General Directorate of Civil Society Relations and operating in the field of old age were included in the scope of the study. The active web pages of 21 of these NGOs have been reached. An evaluation was carried out on the official web pages of NGOs between the years 2020-2021 regarding the posts related to COVID-19. These posts were coded within the scope of the MAXQDA program, and descriptive analysis was performed. After the analysis, themes and sub-themes were created.

Findings: The activities carried out by NGOs emerged in themes in five main areas. This; medical information about COVID-19 is related to the rights of the elderly, how to achieve psychosocial functionality, combating stigma and discrimination, and the use of technology by the elderly in the COVID-19 process. Within the scope of medical information about COVID-19, what the coronavirus is, ways of transmission, hygiene, mask, social distance rules, the importance of vaccination in old age and anti-vaccination, what to consider in quarantine processes, nutrition, sleep and exercise during the pandemic period, and the prevention of COVID-19. Information like effects on the elderly is presented. Within the scope of the rights of the elderly, the human rights violations faced by the elderly during the pandemic period and ways to combat them, legal mechanisms, policies for the elderly, services, and service providers are revealed. Within the scope of the dynamics related to stigma and discrimination against the elderly, the effect of curfews on the elderly, the society's perspective towards the elderly during the pandemic period, and how to combat them are discussed. Regarding how psychosocial functionality can be achieved, the effects of the COVID-19 process on the mental health of the elderly, living with uncertainty, what can be done in the face of anxiety, depression, panic, and other stressful life events, and access to formal and informal resources to increase leisure activities and social support systems are expressed. Regarding the use of technology by the elderly in the COVID-19 process, issues

such as telehealth services and how technology can be used by the elderly in accessing services are discussed.

Results : It has been determined that the activities of NGOs in the field of old age primarily consist of information activities. As a result, it can be stated that these studies increase the knowledge of both the elderly and their relatives and professionals working in this field.

Keywords: Aging, COVID-19, Pandemic, Non-Governmental Organizations, Social Work

YAŞLILIK ALANINDAKİ SİVİL TOPLUM KURULUŞLARININ COVID-19 PANDEMİSİNDEKİ FAALİYETLERİ ÜZERİNE BİR GÖZDEN GEÇİRME

Öğr. Gör. Dr. Merve Deniz Pak Güre¹

¹Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Ankara, Türkiye,
mdpak@baskent.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı yaşlılık alanında çalışan sivil toplum kuruluşlarının (STK) COVID-19 pandemisi sürecinde gerçekleştirdikleri faaliyetlerin ortaya konulmasıdır.

Problem: COVID-19 pandemisi kırılğan gruplar arasında bulunan yaşlılar üzerinde fiziksel, psikososyal, bilişsel ve ekonomik yönlerden ciddi olumsuz etkiler yaratmıştır. Bu etkiler yaşlılarda koronavirüsün sebep olduğu ciddi semptomları, kötü prognozu ve buna bağlı yaşam kayıplarını beraberinde getirmiştir. Bu etkilerle başa çıkabilmek ve yaşlıları korumak amacıyla sokağa çıkma kısıtlamaları getirilmiş ve hareketlilik önemli ölçüde sınırlandırılmıştır. Bu uygulamalar yaşlılara yönelik damgalayıcı ve dışlayıcı tutumları, sosyal izolasyonu ve çeşitli ruh sağlığı sorunlarını ortaya çıkarmıştır. Bu sorunlarla mücadele etmek amacıyla kamu kurumları, yerel yönetimler, özel kuruluşlar ve sivil toplum kuruluşları çeşitli faaliyetler gerçekleştirmiştir. Bu faaliyetlerin sistematik bir biçimde gözden geçirilmesi etkinliklerin değerlendirilmesi, eksikliklerin belirlenmesi ve sonuçların gelecekte yapılacak çalışmalara zemin oluşturması açısından önemlidir.

Yöntem: Türkiye’de yaşlılık alanında faaliyet göstermek amacıyla kurulan sivil toplum kuruluşları çalışmanın evrenini oluşturmuştur. Bu doğrultuda Sivil Toplumla İlişkiler Genel Müdürlüğü’ne kayıtlı olan ve yaşlılık alanında faaliyet gösteren 99 STK çalışma kapsamına alınmıştır. Bu STK’ların 21’inin aktif web sayfasına ulaşılmıştır. STK’ların resmi web sayfalarında 2020-2021 yılları arasında COVID-19 ile ilişkili olan gönderiler üzerinden değerlendirme yapılmıştır. Bu gönderiler MAXQDA programı kapsamında kodlanmış ve betimsel analiz gerçekleştirilmiştir. Analiz sonrasında tema ve alt temalar oluşturulmuştur.

Bulgular: STK’ların yürüttüğü faaliyetler beş temel alandaki temalarda ortaya çıkmıştır. Bunlar; COVID-19 ile ilgili tıbbi bilgiler, yaşlı hakları, psikososyal işlevselliğin nasıl sağlanabileceği, damgalanma ve ayrımcılıkla ilgili dinamiklerle mücadele ve COVID-19 sürecinde yaşlıların teknoloji kullanımıyla ilişkilidir. COVID-19 ile ilgili tıbbi bilgiler kapsamında koronavirüsün ne olduğu, bulaş yolları, hijyen, maske, sosyal mesafe kuralları, yaşlılık döneminde aşılanmanın önemi ve aşı karşıtlığı, karantina süreçlerinde dikkat edilmesi gerekenler, pandemi döneminde beslenme, uyku ve egzersiz ile COVID-19’un yaşlılar üzerindeki etkileri gibi bilgiler sunulmaktadır. Yaşlı hakları kapsamında pandemi döneminde yaşlıların karşılaştığı insan hakları ihlalleri ve bunlarla mücadele yolları, hukuki mekanizmalar, yaşlılara yönelik politikalar, hizmetler ve hizmet sunucuları ortaya konulmaktadır. Yaşlılara yönelik damgalanma ve ayrımcılıkla ilgili dinamikler kapsamında sokağa çıkma kısıtlamalarının yaşlılar üzerindeki etkisi, toplumun pandemi döneminde yaşlılara yönelik bakış açısı ve bunlarla nasıl mücadele edileceği ele alınmaktadır. Psikososyal işlevselliğin nasıl sağlanabileceği ile ilgili olarak COVID-19 sürecinin yaşlı ruh sağlığına etkisi, belirsizlikle yaşam, kaygı, depresyon, panik ve diğer stresli yaşam olaylı karşısında neler yapılabileceği, boş zaman aktivitelerinin ve sosyal destek sistemlerinin artırılmasında formal ve informal kaynaklara erişim gibi konular ifade edilmektedir. COVID-

19 sürecinde yaşlıların teknoloji kullanımı ile ilgili ise tele-sağlık hizmetlerinin ve hizmetlere erişimde teknolojinin yaşlılar tarafından nasıl kullanılabileceği gibi konular ele alınmaktadır.

Sonuç: Yaşlılık alanındaki STK'ların faaliyetlerinin çoğunlukla bilgilendirme çalışmalarından oluştuğu belirlenmiştir. Sonuç olarak bu çalışmaların gerek yaşlı ve yakınlarının gerekse bu alanda çalışan profesyonellerin bilgi birikimini arttırdığı ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, COVID-19, Pandemi, Sivil Toplum Kuruluşları, Sosyal Hizmet

